

PROTEIN

dvouměsíčník YMCA v ČR, leden/únor 2007, ročník IX

15 Kč / 0,5 €

ETS konference 2007
pohledem Štěpána Černého

Skupina VocKap
pokřtila svoje první céděčko

Programy YMCA

snad jen jarní louka je pestřejší

PROTEIN

časopis YMCA v České republice
Ročník IX, leden/únor 2007

Těšte se na novou sezonu jarního dovádění, už je za dveřmi!

REDAKCE

Aneta Hynková
Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger
Štěpán Černý
Veronika Kočová
František Kroužil
Petra Pastirčáková
Madla Rounová
Dominik Zunt

TISK

Josef Sedláček - Sprint servis
Papírenská 25, Praha 6

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
website: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí žádnými korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324
Uzávěrka: 20. 1. 2006
Uzávěrka příštího čísla: 20. 3. 2006

Young Men's Christian Association

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou anglického názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“.

YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 40 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 29 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Krnov, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Open, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava–Poruba, YMCA Polička, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Milí čtenáři,

vzhledem k nemnožství vašich příspěvků, což se ukázalo být trvalejším stavem, jsme se rozhodli přistoupit k zásadnímu kroku – po mnoha letech změnit měsíčník na dvouměsíčník. Protein tak bude vycházet 6 x ročně, nikde ale není psáno, že se to nemůže zase vrátit zpátky. Záleží jen na vás – čtenářích – příspěvatelech. Momentálně se tedy snažíme dohnat skluz a v době, kdy držíte v rukou toto číslo, pracujeme již na březnovém a věříme, že díky vaší pomoci (příspěvkům) vyjde v květnu už číslo opravdu květnové.

Rád bych vás upozornil na stranu 4, kde najdete novinku – kresbu. Protein bude od tohoto čísla pravidelně osvětlovat svým jedinečným stylem Radka Josková.

Tématem tohoto čísla jsou PROGRAMY YMCA. Kromě hlavního článku, který je z mé klávesnice, zde najdete i několik ukázek aktivit či programů od nových či znovuobjevených příspěvatelech, kteří se vám v nich snaží přiblížit, co se u nich děje. Zároveň ukazují na opravdovou pestrost toho, odkud a až kam může YMCA svou činností zabíhat. Například taková lezecká stěna vyrobená vlastníma rukama... to není jen tak obvyklá věc.

Že se máte také čím pochlubit? Že se vám také něco podařilo rozjet? Máte nějaké novinky, které by stály za zveřejnění? No pak není nic jednoduššího. Napište o tom stránku či dvě a spolu s kvalitní fotkou pošlete na náš mail. Nejenže se o tom dozví ostatní ymkaři a budeme o sobě navzájem více vědět, ale v Proteinu najdou váš článek i členové a další lidé kolem vaší YMCA a povzbudí to i je k další spolupráci či účasti na vašich aktivitách.

I Proteinu se spolupráce vyplácí, jistě jste si všimli, že uvádí vždy obsah čísel Křesťanské revue – časopisu partnerské Oikumené – Akademická YMCA. Do tohoto čísla nám redakce KR nabídla ke zveřejnění rozhovor se známým psychologem Jaro Křivohlavým o roli odpuštění v životě. KR děkujeme nejen předchozí větou, ale také na jiném místě tohoto Proteinu, ale přijdou na to jen ti zvědavější z vás, neb to prozatím dřímá poněkud skryto a čeká na vaše odhalení.

Nepřehlédněte také příspěvek Štěpána Černého z ETS konference, která se tentokrát konala v určitém slova smyslu exotickém Bělorusku. Jinak zde najdete také jako vždy pozvánky, vojtovku či v minulém čísle slibovanou reportáž ze křtu prvního CD vokální kapely Vockap.

J. V. Hynek

Hlavní příspěvky

- 2 Upravte si svůj volný čas!**
František Miloslav Marek
- 4 Programy YMCA**
Jaroslav Vojta Hynek
- 10 ETS konference 2007 v Bělorusku**
Štěpán Černý
- 14 Co nového v NZDM Ymkáriu**
Helen Horák
- 15 Vojtovka**
Jaroslav Vojta Hynek
- 16 Dvojitý pohled na odpuštění**
Jaro Křivohlavý
- 20 Setkání pracovníků a dobrovolníků**
Jana Plessingerová
- 21 Obsluhoval jsem anglického krále**
Petr Siska
- 23 Mezinárodní volejbalový turnaj**
Jaroslav Vojta Hynek
- 24 Studentský klub Voko slaví**
Hana Havlová a Radim Žárský
- 26 Vockap pokřtil svoje první céděčko!**
Jaroslav Vojta Hynek

a mnoho jiného...

Upravte si svůj volný čas!

Po návratu z prázdnin a dovolených, po odpočinku, přichází každý z nás s určitými plány a úkoly, co vše vykoná, jak si to letos zařídí. Je nutno, abychom s veškerou vážností upravili si hlavně náš volný čas. Co konáme, když jsme zaměstnáni,

videlně a dbáti všech pokynů čistoty, hygieny a všeho, co s tím souvisí. Zkuste to po dva měsíce!

Musíme tedy naléztj volný čas pro pravidelnou tělesnou činnost. Rekl jsem: společenský styk je jednou z povinností mladého člověka. Nemluvíme o bezduchých, prázdných společenských čajích, kde se jen utrácí (čas, peníze i zdraví) v dlouhodobém ponocování, ale měl jsem na mysli přísloví: Řekni mi s kým se stýkáš a povím ti, jaký jsi. Volba společnosti a přátel ve volném čase je velmi důležitá. Mohu se a mám ve společnosti nejenom bavit, ale též získávat na vědomostech a rozhledu. Máte v Ymce veliké možnosti zavést si v klubech toto ovzduší společenského styku a vzdělávání. Jen se v tom cvičit a prospívat jako v tělocvičně. My to ovšem ještě neumíme, mylně pokládáme schůzování za společenský styk v klubech. Co diskuse? Klubové vedení ve smyslu klubů anglosaských? Nenaučilo by nás to mnohému?

FOTO: ARCHIV YMCA

ve škole nebo v povolání, může být zajímavé nebo nucené, ale tam musíme být, to musím dělat. Jiné je, čím se budeme zabývat po vši té povinnosti. Zde volíme sami, chceme, můžeme to dělati bez nátlaku. Nevěřím nikomu, že nemá času pro sebe. Musí si jej udělati, musí jej mít. Dnešní doba nedovoluje práci přes čas, neúčelné, zbytečné vysedávání v kanceláři nebo škole. Vynutila si v prvé řadě zájem o tělovýchovu, o společenské styky v řadě druhé. Pokládám za nutné osobně i společensky, aby se mladý člověk, nebo ten, kdo se chce udržeti svěžím, staral o své tělo pečlivě vedenou tělovýchovou právě tak, jako příkladně pečuje o svůj zevnějšek. Když si chce dát ušít pěkný oblek, jde ke krejčímu, když chce pečovat o své tělesné zdraví, jde k odborníkovi, bude se řídit jeho radami.

Péče o tělo přináší spolu péči o zdraví, správné držení těla, hygienu, čistotu a životosprávu. To znamená při nejmenším zvýšení osobní spokojenosti, neboť jen zdravý člověk může být spokojen, znamená to však i zvýšení osobní zdatnosti. Pokrok v práci, životě – úspěch. Čtení tělovýchovných článků, diváctví nepomůže; je nutno cvičiti pra-

Zbývá mnoho činností jiných, vzdělávacích, výchovných. I jim nutno věnovati část volného času. Jsme jistě pro specialisaci, ale tato nevyklučuje povšechné inteligence. Učit se styku s lidmi, umět poslouchat a dívat se, míti jasnou hlavu, jít stále kupředu. Upravte si svůj volný čas tak, abyste z něho vytěžili co nejvíce.

*František Miloslav Marek
(Převzato z časopisu Tep pražské Ymky 3, 1930, 1, s. 2.)*

FOTO: ARCHIV YMCA

2 otázky pro současné ymkaře...

1. Čemu myslíte, že se dnes nejraději věnuje mládež ve svém volném čase?
2. Vnímáte v něčem nabídku programů YMCA jako jedinečnou?

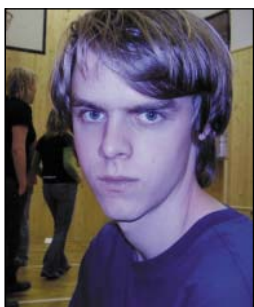

Ondřej Bond Tichota, YMCA Mělník

1. Nejraději se věnuje počítačům – především hrám, také sportu, filmům. Zajímá se o hudbu, a také žel někdy mrhá svým časem, který „naplňuje“, nebo spíše vyprazdňuje, užíváním drog, ať už jakýchkoli.

2. Jednoznačně. V duchovním obsahu, který i lidem mimo církve přináší hodně. Člověk by ho měl cítit

a vnímat v podtextu všech činností v Ymce. Měl by ho jimi provázet. Bez něj by Ymka byla „jen“ další z řady zájmových organizací. Díky duchovnímu poselství, předávanému veřejnosti přijatelnou formou, je jedinečná.

Štěpán Černý, YMCA DAP

1. Mládež se podle mě nejvíce věnuje sportu (což je jistě chvályhodné), vedle toho ale také najdeme málokterého mladého člověka, který by se alespoň občas nevyskytl u internetu a jeho přidružených služeb. U mužské části týnejdžrů jsou podle mě také dost oblíbené veškeré počítačové hry.

2. Především v unikátních aktivitách, které v YMCA a pro YMCA vznikly, nebo kde je YMCA respektovanou organizací v dané lokalitě. Bude se to pochopitelně lišit místo od místa, nicméně TenSing a nízkoprahové kluby snad nikde nejsou tak rozšířené, aby nemohly vzniknout další.

Filip Hušek, YMCA v Ústí nad Labem

1. Sport, cestování, vlastní seberealizace v různých odvětvích lidské činnosti... A v neposlední řadě také ničemu... Jen tak proplouvat životem bez zodpovědnosti...

2. Programy YMCA nabízejí všestrannost – zaměření na fyzickou, duševní a duchovní stránku člověka. To většina jiných organizací

nenabízí... Tak nepřeshlapujme na místě, ale rozvíjejme tuto zajímavou činnost YMCA! ;o)

Radim Žárský, YMCA DAP

1. a) Sdružování, které má kvalitnější či nekvalitnější bázi. Jsou tam, kde jsou vrstevníci, nejlépe opačné pohlaví.

b) Aktivitám o samotě, „práce“ na PC, sledování TV, poslouchání hudby.

2. Jedinečný je jistě duchovní rozměr nabízených aktivit, pokud není pomíjen. Typické pro ymkařskou práci je také demokratický princip aktivit, který vede k sdílení zodpovědnosti a osobnostnímu růstu těch, kteří se zodpovědnosti chápou.

Komentář k anketě na www.protein.ymca.cz

To, že zvítězila hudba, není asi žádným překvapením. Opravdu mě ale udivilo (a dá se říci, že příjemně) vyrovnanost oblíbenosti ostatních činností. Anketa nerozlišovala, zda je myšlena aktivní či pasivní forma těchto aktivit, ale je možné se domnívat, že pokud se mi něco líbí pasivně, tíhnu k tomu i aktivně. To je výzvou pro YMCA – a ta nabízí opravdu mnoho.

jvh

ANKETA 1/2007

Co vás z níže uvedených aktivit bere nejvíce?

Hudba (64 hl.)

Film (21 hl.)

Divadlo (18 hl.)

Sport (22 hl.)

Cestování (22 hl.)

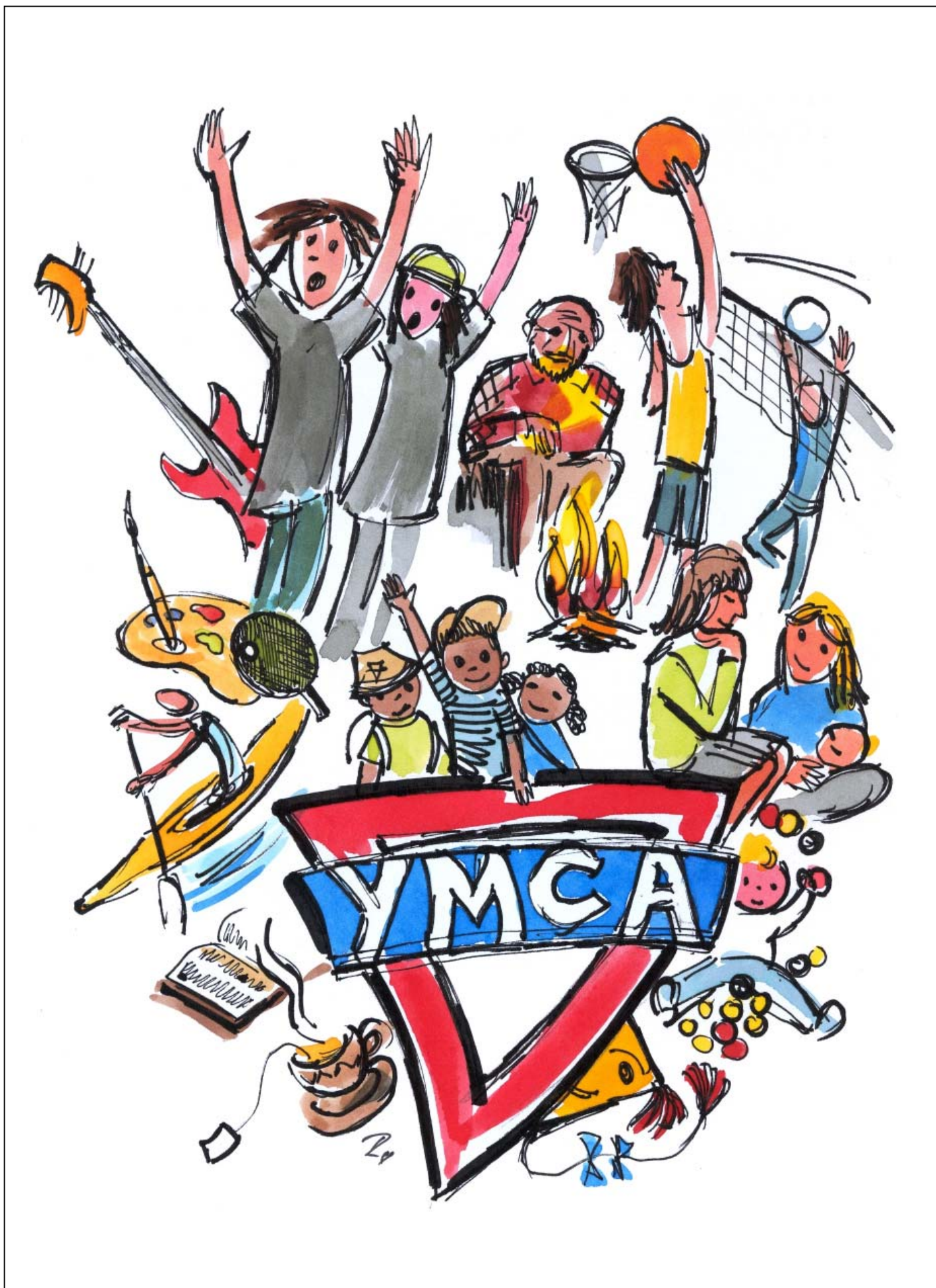
Literatura (19 hl.)

Výtvarno (21 hl.)

Celkem hlasovalo: 187

Zdroj: www.protein.ymca.cz

TÉMY

Programy YMCA

„Mno, odkud to vzít...“

Tímto rozpačitým souslovím možná začne každý ymkař, který je někým vybědnut k popisu aktivit YMCA. „Víte, ono to není tak jednoduché, protože YMCA je neuvěřitelně pestrá a každá si své aktivity plánuje a realizuje sama, takže třeba v naší YMCA tady ve městě děláme, to, ono a tamto, ale třeba YMCA v jiném městě má úplně jiné aktivity. A navíc, YMCA je po celé zeměkouli – ve více než 120 zemích – a všude se její činnost odvíjí od místních možností a potřeb dané komunity.“ Takže co všechno YMCA v ČR dělá? A co je na těchto aktivitách to „ymkařské“?

YMCA nabízí velmi širokou paletu aktivit pro všechny věkové kategorie. Jak jsem již naznačil, jednotlivé místní YMCA (kolektivní členové YMCA v ČR) jsou do značné míry autonomní a pokud jde o tvorbu a skladbu programových aktivit tak téměř zcela. Reagují vždy na potřebu svého regionu, ale vychází také ze svých personálních možností. YMCA v ČR jako celek tak má o všech aktivitách přehled de facto vždy jen zpětný, neboť každá lokální YMCA zpracovává každoročně přehled činnosti, jež je sumářem jejích aktivit proběhlých v uplynulém roce, a z nich tedy lze čerpat celkem velmi přesné údaje. Právě z takto získaných dat pak lze vidět obraz o YMCA jako celku – z tohoto zdroje jsou také veškerá čísla a graf, který uvádím v tomto článku.

Nelze tedy vyjmenovat vše, co YMCA nabízí, ale přesto se pokusím vás zahlít co největším množstvím různobarevných aktivit, abyste mohli onu paletu vidět opravdu co možná nejplastičtěji. Zákonitě musím na něco zapomenout, tak se nezlobte.

Co se kde v YMCA děje

Pokusím se o výčet různých oblastí, ve kterých různé lokální YMCA nabízí své programy, ale je třeba vzít v úvahu, že každý program je v každém městě opět jiný, neboť jej vytváří různí lidé, mají jinou formu, časový interval i atmosféru a styl.

Ten Sing (hudebně sociální program): Brno, DAP (stará se o skupiny v Náchodě, Trutnově, Vrchlábí a Želivu), Mělník, Ostrava-Poruba, Praha.

Dětské oddíly, Kluby mladých: Braník (Praha), Brno, České Budějovice, Děčín, Hradec Králové, Husinec, Jindřichův Hradec, Klatovy, Letohrad, Liberec, Mělník, Olomouc, Ostrava, Ostrava-Poruba, Polička, Praha, Strmilov, Ústí nad Labem, Znojmo, Open (Praha).

Výtvarné aktivity (kresba, malba, keramika, lidová řemesla...): České Budějovice, Hradec Králové, Olomouc, Ostrava, Praha, Třebechovice, Ústí nad Labem, Znojmo.

Umělecké aktivity (hudba, výuka hry na různé nástroje, tanec, divadlo...): Brno, České Budějovice, DAP, Hradec Králové, Jindřichův Hradec, Mělník, Olomouc, Ostrava, Ostrava-Poruba, Polička, Praha, Strmilov, Znojmo.

Zájmové a polytechnické kroužky (zoologický, modelářský, keramický, kynologický, turistický, rybářský, elektrotechnický, internetový, fotografický, jazykový...): Brno, České Budějovice, Hradec Králové, Husinec, Liberec, Olomouc, Ostrava, Praha, Ústí nad Labem.

Sportovní aktivity (vodní sporty, lezectví, korfbal, floorbal, cvičení obecně...): Braník, Brno, České Budějovice, Hradec Králové, Letohrad, Liberec, Ostrava, Praha, Strmilov, Třebechovice, Ústí nad Labem, Znojmo, Živá rodina.

FOTO: ARCHIV YMCA

Tábory YMCA (pro členy YMCA i pro veřejnost) – dětské, mládežnické, rodinné, integrační: Braník (Praha), Brno, České Budějovice, DAP, Děčín, Hradec Králové, Husinec, Jindřichův Hradec, Krabčice, Letohrad, Liberec, Mělník, YMCA Setkání, Olomouc, Ostrava, Polička, Praha, T. S. (Brno), Strmilov, Třebechovice, Ústí nad Labem, Živá rodina, Open (Praha). Nabídka táborů je velmi široká, tábory mají různé zaměření. Každým rokem se koná kolem 80 táborů pro děti a mládež. YMCA vlastní 4 táborové základny (Masarykův tábor YMCA na Sázavě u Soběšína, TZ Veverská Bítýška, Vlčice na Staňkovském rybníku a Pastviny na Pastvinské přehradě), většina se ale samozřejmě koná na pronajatých TZ po celém území ČR.

YMCA Skaut (program skautské výchovy s křesťanskými principy): Děčín, T. S. (Brno).

Manželská setkání (o zvládnání krizí v manželském životě): Setkání, Živá rodina.

Mateřská centra: Brno, Jindřichův Hradec, Neveklov, Olomouc, Praha, Ústí nad Labem.

Nízkoprahová centra: Hradec Králové, Orlová, Ostrava, Praha, Ústí nad Labem.

Aktivita pro rodiny (společná setkávání rodin): Klatovy, Třebechovice, Živá rodina.

Aktivita pro seniory: Brno, Praha, Ústí nad Labem.

Integrace romské komunity: České Budějovice, Hradec Králové, Ostrava, Praha.

Integrace tělesně postižených: Brno, Jindřichův Hradec, Praha.

Vzdělávací semináře a přednášky: DAP, Děčín, Praha, Hradec Králové, Husinec, Jindřichův Hradec, YMCA Setkání, Neveklov, Olomouc, Praha.

Informační centra: Brno, Hradec Králové, Ostrava.

Psychologické poradny: Brno, Hradec Králové.

Poradny v otázkách sekt a náboženství: Hradec Králové, Olomouc.

Poradny v otázkách drogové závislosti: Hradec Králové.

Dále pak čajovny, výlety, víkendovky a jednorázové akce s nejrůznějším zaměřením (drakiády, kuličky, dětské dny...), práce v dětských domovech, diskuzní kluby, výstavy, doučování, školení a kurzy a na co si zkrátka vzpomenete...

FOTO: ARCHIV YMCA

Celomkařské akce a aktivity

Jednou za čas je přece jen dobré sejít se na nějaké větší společné akci. Nejen kvůli vzájemnému poznání se, ale i pro načerpání inspirace, vzájemné posílení, ale také k udržování společného „ymkařského ducha“. K tomu slouží následující akce:

Mana – setkání dobrovolníků, pracovníků a přívrženců YMCA s pracovními skupinami a výměnou zkušeností. (V mezidobí nahrazena akcí s názvem Mraveniště – jarním a podzimním pracovním setkáním všech aktivních členů YMCA.)

Česko-slovenský TS festival – přehlídka činnosti Ten Singu u nás, na Slovensku a v dalších hostujících zemích, možnost společného sdílení radosti z tvořivosti.

Gospel Night – pravidelné vánoční setkání tensingových skupin z Čech v Praze a z Moravy v Krnově.

KVAS – kurz pro vedoucí aktivit pro mládež a jejich spolupracovníky (teamwork, osobnost vedoucího, skupinová dynamika, public relations...).

FOTO: ARCHIV YMCA

Solný mlýn – duchovní interaktivní seminář pro členy a příznivce YMCA. (Škoda, že je už nějaký rok u ledu.)

Know-how – praktický kreativní seminář pro všechny, kteří se chtějí zdokonalit v tensingových dovednostech.

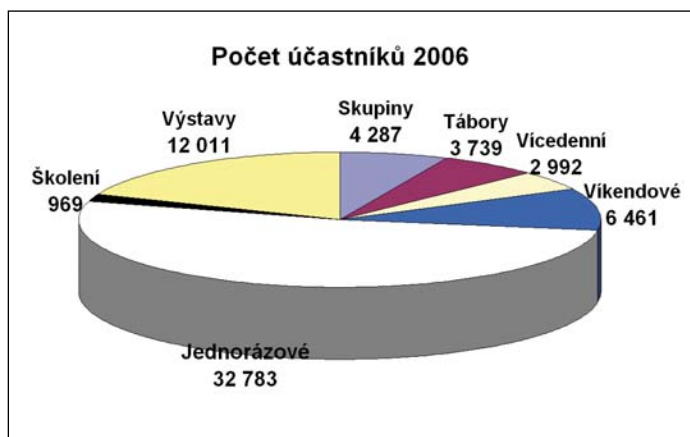
ŠHVT – Školení hlavních vedoucích táborů akreditované MŠMT.

SeZam – Setkání zaměstnanců YMCA.

Protein – nemohu zapomenout na spojovník všech ymkařů – papírový i elektronický časopis YMCA v ČR.

Takže suma sumárum – pár čísel

Celkem (údaje jsou za rok 2006) pracuje v YMCA 384 celoročně pracujících skupin. Bylo uspořádáno 70 táborů (nejméně za několik posledních let), proběhlo 121 vícedenních akcí, 318 víkendových akcí, 1 400 jednorázových akcí (je to kulaté číslo, ale přesné), 45 školení různého druhu a 6 výstav. Fungovalo také 86 různých služeb, mezi které počítáme např. provoz informačních center, mateřských center, nízkoprahových klubů, poraden, atp. Počty účastníků jednotlivých druhů aktivit můžete vidět v uvedeném grafu.

A co v zahraničí?

Na tuto kapitolku není mnoho místa, zjednodušeně řečeno, vše zde uvedené si mnohonásobně vynásobte a snad se přiblížíte realitě, ale můžeme se k tomuto tématu vrátit v některém dalším čísle ☺.

Naše úskalí

Tato pestrost ale nemá jen pozitivní stránky. Problematická je například již v první větě tohoto příspěvku naznačená neuchopitelnost YMCA. Ona identita ymkařské práce tak musí být v něčem jiném než v tom, že všichni v sobotu ráno berou batůžek a hurá na čundr. Tuto otázku snad dostatečně objasňuje následující podkapitolka. Dalším úskalím, či spíše nešvarem, je to, že lze pozorovat zvláštní fenomén v našich aktivitách, na jedné straně jsou to standardní programy YMCA, ale pak také

FOTO: ARCHIV YMCA

tzv. aktivity či programy dělané „pod YMCA“ – myšleno pod hlavičkou YMCA. To je však běh na dlouhou trať, nicméně i v tomto bodě se snad blýská na lepší časy a podaří se najít mechanismus, který YMCA přivede k normálnímu stavu, že zkrátka budeme mít pouze „programy YMCA“. Jinou komplikací pestrosti programů YMCA je skutečnost, že někdo si oblíbí např. ve městě X chodit do modelářského kroužku, přestěhuje se do města Y a ejhle, tady jsou jen mladí zoologové a korbalisti. V neposlední řadě je tato rozmanitost komplikovaná i při prezentaci YMCA, najít společnou – jak je dnes moderní říkat – komunikovatelnou tvář je obtížné. Ale i na tom pracujeme ☺.

Co je tedy na našich aktivitách to „ymkařské“?

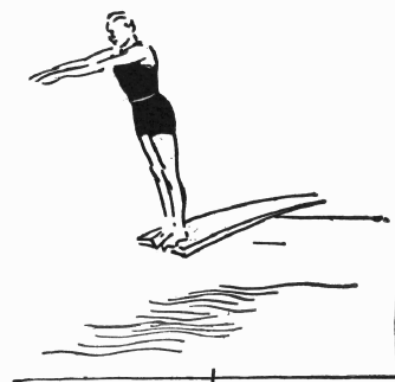
Jedním z důležitých prvků práce YMCA byl vždy důraz na všestranný rozvoj osobnosti člověka – vždyť to vyjadřuje i samotné logo YMCA – rovnostranný trojúhelník symbolizující důležitost harmonického rozvoje všech tří rovin člověka – těla, duše i ducha. Zdá se mi, že tento princip by chtěl v našich ymkách posílit. Děti a mládež, se kterými pracujeme především, by neměly vnímat YMCA jen jako nějaký jeden kroužek, který ho baví, a proto chodí na háčkování nebo „do kytary“, ale YMCA by měla nabízet možnost komplexního programu pro rozvoj celé osobnosti člověka a takto koncipovat svoji činnost. Pokud místní YMCA není schopna zabezpečit programy pro všechny tři zmíněné roviny člověka, pak by měla alespoň na dítě působit v tom smyslu, aby netrávilo celé dny jen u nich v počítačovém kroužku, ale přihlásilo se třeba i na floorbal v nějaké spřátelené organizaci. Co by však v každém případě měly aktivity YMCA obsahovat, je křesťanský rozměr. To je atribut, který de facto dává naší činnosti smysl. Možnost lidí potkat živého křesťana a společně něco tvořit, vyrábět, sportovat, komunikovat je oním posláním, které na sebe jako ymkaři bereme. Právě to je posláním YMCA od samotného počátku její existence. Úkolem YMCA je nabídnout všem možnost žít pestrý a plný život. A možná dnes více než kdy jindy.

Statistická zpráva Pražské YMCA za rok 1930/31 (1. 5.–30. 4.)

Počet členů celkem	1 985
<i>Hochů</i>	432
<i>Mužů</i>	1 482
<i>Žen</i>	71
<i>Obnovení členství v %</i>	63%
<i>Počet nových členů během roku</i>	528
<i>Počet řádných členů</i>	91
<i>Členové výborů a dobrovolníci</i>	134
<i>Interviewy</i>	2 591
<i>Cvičné kursy, zapsáno v nich</i>	7/105
<i>Sekretáři a asistenti</i>	6/2
Vzdělávací kurzy - žáků, hodin vyučovacích	4/79/160
<i>Přednášky, návštěva</i>	109/5.169
Knih vypůjčeno	3.105
Náboženské skupiny, počet členů	2/23
Chlapecké skupiny, členů, schůzí	23/432/657
Kluby mužů, členů, schůzí	23/396/594
Společenské podniky, návštěva	41/2 849
Zvláštní podniky a oslavy, návštěva	14/5 026
Členstvo v tělovýchově	1 482
<i>Lékařské prohlídky</i>	269
<i>Počet členů ve cvič. třídách</i>	990
<i>Pravidelných cvičebních hodin</i>	1 295
<i>Účast</i>	35.838
<i>Zvláštní kursy, účastníků</i>	24/592
<i>Turnaje a zápasy</i>	425
<i>Basén navštívilo osob celkem</i>	83 723
<i>Denní průměr</i>	311,2
Výlety - hoši, muži	168/27
Členů v tábore (hochů)	298
Zaměstnání opatřena	31
Denně obsazeno lůžek ve svobodárně	310
<i>Vyjážděno v procentech</i>	103,3%
<i>Trvalé ubytování</i>	584
Kafeterie, jídel celkem	281 779
<i>Denní průměr</i>	782
Celkový počet klubů, tříd, družstev, skupin	239
Celkový počet řádných schůzí, přednášek zápasů apod.	3 534

NAVŠTĚVUJTE BASÉN

Y
M
C
A

Co nám tato čísla mohou říct?

1. Podíváte-li se na objem aktivit, tak zjistíte, že jen jedno (pražské) sdružení jich mělo obrovský počet. Mezi zajímavé údaje patří: počet placených sekretářů a asistentů, počet členů výborů a dobrovolníků, osob, které navštívilo bazén, počet bydlících lidí v Paláci YMCA a také množství vydaných jídel.
2. Mimochodem, je to první rok, kdy byly evidovány jako členky ženy. V roce 1929/30 tomu tak ještě nebylo.
3. Interview byla jedna z činností, na které prvorepubliková YMCA kladla velký důraz, byl to vlastně individuální rozhovor se členem (hochem), který na něj měl výchovně působit, nasměrovat ho v jeho životě dál, pomoci mu rozpoznat, v čem se má dále rozvíjet, čemu se má věnovat apod.
4. I v tehdejší době se dělaly statistiky a výkazy činnosti. (To je jen tak poznámka pro ty, které to nebaví dělat. Zkrátka přehled musí být. Za několik desítek let si někdo vezme vaše výstupy a řekne si – ejhle, ti byli tenkrát šikovní!)

J. V. Hynek dle čas. Tep pražské Ymky, 3, 1931, 8, s. 3.

Samofinancování NNO

Nebojte se zisku v neziskovce!

Seminář Vás seznámí s nástroji a metodami pro hledání potenciálu pro samofinancování v organizaci, jak řešit „konflikt“ poslání a podnikání v organizaci, jak zjistit zda-li organizace má lidské a materiální zdroje pro samofinancování. Seminář je určen pro: Manažery a vedoucí pracovníky NNO, členy správních a dozorčích rad

Základní heslo: Peníze z podnikání umožňují dělat to co chceme bez omezení.

Klíčová slova: Podnikání, zisk, inovace, dlouhodobá udržitelnost, umění nabízet a prodat své služby a produkty

Obsah: Samofinancování – výhody a nevýhody
Udržitelnost vs. závislost (průzkum úrovně udržitelnosti v dané NNO)

Kvalitativní a kvantitativní omezení zdrojů financování

Porovnání nákladů a výnosů: fundraising, samofinancování

Připravenost organizace k samofinancování

Metody samofinancování

Inventura možností podnikání v organizaci

Cíl kurzu: Seznámení s nástroji a metodami pro hledání potenciálu pro samofinancování v organizaci, jak řešit „konflikt“ poslání a podnikání v organizaci, jak zjistit zda-li organizace má lidské a materiální zdroje pro samofinancování.

Lektor: Ing. Pavel Němeček

Čas konání: 14. 6. 2007, 10:00–17:00 hodin
(prezence účastníků v 9:30)

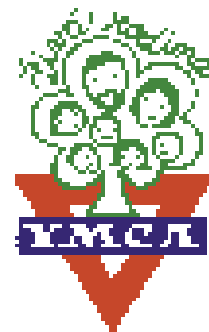
Místo konání: ICN, o. p. s. – seminární místnost,
Malé náměstí 12, 110 00 Praha 1
Po absolvování semináře obdržíte OSVĚDČENÍ ICN.

Cena: 1 488 Kč (člen Klubu ICN 1 339 Kč), při více účastnících z jedné organizace sleva!

Pořádá: ICN, o.p.s., Vzdělávací programy,
Malé náměstí 12, 110 00 Praha 1, email:
vzdelavani@icn.cz. Více info na www.icn.cz.

YMCA Živá rodina

všechny srdečně zve na

LETNÍ TÁBOR RODIN

na Pavlátově louce u Nového Města
nad Metují (11.–18. 8., 18.–25.8., 25. 8.–1. 9. 2007).

Ubytování v šestilůžkových chatkách a ve zděném domku.

Ceny: dospělý účastník 1900 Kč (1800 Kč člen), děti 1600–1800 Kč (1500–1700 Kč čl.), malé děti, které se nestravují 500 Kč (400 Kč čl.) Sleva na 4. a každé další dítě 300 Kč.

Program: chystáme soutěže, olympiádu, noční hru, táboračky, výlet, besedy o zajímavých tématech, batikování, savování, malování na hedvábí...

Přednášky a poradenství psychologa k problematice manželství a rodiny (přítomen po celou dobu tábora)

Chceme, aby si s námi užili rodiče i děti!!!

Pojedte s námi! Těšíme se na Vás!

Bližší podrobnosti a přihlášky na adrese pořadatele:
YMCA – Živá rodina, Na Poříčí 12, 115 30 Praha 1,
tel. 224 872 421, e-mail: zr@ymca.cz.

MANA – setkání všech ymkařů

se uskuteční 5.–7. 10. 2007!

Další informace najdete průběžně v dalších číslech nebo
na www.ymca.cz. Prozatím si jen rezervujte termín!

SeZam

setkání zaměstnanců YMCA

Po úspěšné premiéře (o kterém najdete zprávu v příštím čísle) plánujeme na přání účastníků další setkání. Hledáme volný termín a připravujeme program. Máte-li jakýkoliv nápad dejte vědět - určitě víte kam ;-).

ETS konference 2007

21.–25. 2. 2007 v Bělorusku

FOTO: ARCHIV AUTORA

Jako loni, i letos YMCA v ČR vyslala svého delegáta reprezentovat české TS hnutí a potažmo i celou českou YMCA na ETS konferenci. ETS je programová skupina v rámci Evropské aliance YMCA, jejímž úkolem je koordinovat a zaštiťovat evropské TS hnutí. Vyvrcholením její práce je každoroční konference, ale jednotlivé úkoly ETS jsou pochopitelně plněny dobrovolníky v průběhu celého roku. Letošní konference se konala v konferenčním centru běloruské pravoslavné církve Koinonia u Minsku ve dnech 21.–25. února 2007. Zúčastnilo se jí 23 delegátů, celkem ze dvanácti zemí (Anglie, Norsko, Dánsko, Německo, Švýcarsko, Estonsko, Litva, ČR, Rusko, Ukrajina, Bělorusko, Rusko), a dva hosté: Michajl Guskov (regionální sekretář EAY pro ruskojazyčné země CIS) a Olga Lukina (členka výkonného výboru EAY).

YMCA v ČR na konferenci zastoupil Štěpán Černý, člen výboru a místopředseda YMCA DAP. V loňském roce byl dokonce zvolen do tzv. Výkonného výboru, vedoucího ETS, čímž výrazně vzrostla potenciální možnost zapojení českého TS hnutí do práce této skupiny.

O čem se na takové konferenci jedná? V zásadě si představte takový celorepublikový TS výbor s jediným rozdílem, že přítomní mluví výhrad-

ně anglicky a jejich bydliště jsou od sebe vzdálena několik stovek kilometrů (v případě ruské delegátky i 5 časových pásem). Vedle pohostinného běloruského národa, mírně řečeno střídavého interiéru minského letiště a upřímně řečeno šílené zimy -32°C čekal delegáty letos nabitý program. O čem že se to diskutovalo?

FOTO: ARCHIV AUTORA

Nejprve se vyhodnotil Evropský TS festival v Dánsku, kterého se český TS účastnil v úctyhodném počtu 57 lidí. Podle zpětné vazby mezi českými účastníky byl festival jednoznačně vrcholem jejich života v TS a YMCA a povzbudil je do další práce, ať už v jednotlivých skupinách nebo na národní úrovni. Vedlejším produktem účasti na festivalu bylo navázání srdečných styků s YMCA na Slovensku (které trvají v rámci TS již mnoho let) a s CVJM Sachsen Landesbund v Německu. V započaté spolupráci dále pokračují TS skupiny v Praze, Brně, Krnově i Ostravě.

Dále se plánovaly příští evropské TS festivaly. Nakonec jsme se shodli, že nejlepší je organizovat evropské akce po dvou kolejích, tzv. „dvojkolejný kompromis“: jednak posílit prvek TS v rámci celoevropských YMCA festivalů (nejbližší 2008 v Praze) a zároveň zorganizovat samostatný festival pro TS hnutí. Přípravy na další TS festival jsou zatím v zárodečné fázi, v úvahu připadá horizont let 2011–12 s tím, že by se nejspíše jelo do Němce (ale pštl!).

FOTO: ARCHIV AUTORA

členům rozvojové komise i všem ostatním, kdo ho chtějí vidět, k inspiraci (pochopitelně budou-li o to mít zájem).

Přítomný Miša Guskov představil evropský YMCA festival 2008 v Praze, kde bude (na holešovickém výstavišti), co tam bude (podle mého názoru jedinečný a úžasný program, a to už jsem na pár takovýchhle akcích byl), a za kolik to bude (prozatím za docela dost). Ale v jednání byl i plán na drasticky sníženou cenu pro české YMCA dobrovolníky – účastníky festivalu, aby se jich mohl zúčastnit co největší počet. Kdo byste měl zájem, můžete se již dnes (nebo zítra, už je večer) hlásit na mém mailu, ICQ, telefonu, u mě doma, ve škole, na pracovišti. A nebojte, ještě se vám spousta informací dostane, pracujeme na tom se zahraniční sekretářkou nocí i nocí (ve dne ne, to děláme každý to svoje). V této souvislosti byl český TS a potažmo celá YMCA v ČR vyzvána k aktivní účasti na přípravě festivalu, který může být mohutnou vzpruhou a propagací YMCA v rámci celé ČR. K této výzvě se český delegát připojuje – dokážete si představit 12 000 ymkařů v centru Prahy? Jaká by to mohla být posila pro YMCA? Byla by škoda nechat si to uniknout, takže s chutí do toho!

Posledním projednaným bodem bylo představení projektu Rok výměny 2009, v průběhu kterého jsou v plánu mohutné akce v celoevropském měřítku na podporu mobility v rámci YMCA, ať už v cestách celých skupin, v cestách dobrovolníků nebo v přeshraničních seminářích na výměnu zkušeností jednotlivých zemí. Cílem tohoto projektu je pomocí výše popsaných výměn rozvinout evropské TS hnutí, vnitřně ho semknout a sjednotit, zároveň podpořit práci lokálních TS skupin a navzájem si ukázat rozmanitost práce YMCA. V rámci projektu budou vydány propagační a inštruktážní materiály, aby se ulehčily výměny mezi evropskými TS skupinami. Bude to nejvyšší čas pro vás, kteří ještě nemáte svého zahraničního kamaráda, skupinu nebo dobrovolníka (on ještě někdo takový v české YMCA je?).

Krom toho účastníci navštívili i Minsk, kde trpěli v něhorázných mrazech (viz výše), měli možnost obdivovat zbylé krásy města, které ve válce přišlo o 80% budov, podívali se na 40 m vysokou sochu V. I. Lenina, Džeržinského, Vo-

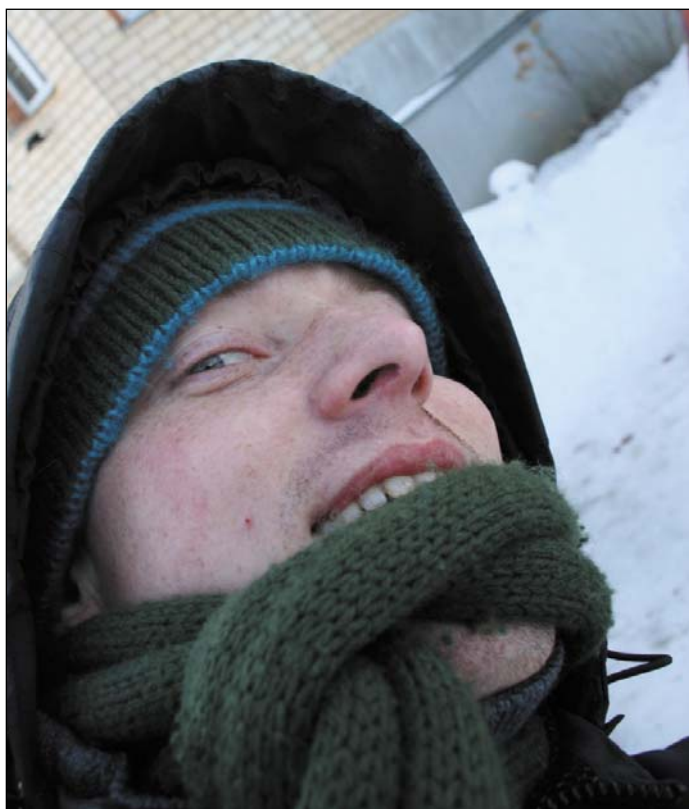

FOTO: ARCHIV AUTORA

Konference se dále věnovala nejvíce záslužné práci, a sice definování společných celoevropských standardů TS práce, na které v současné době navazuje české TS hnutí při definování našich standardů. Definice toho, co je to TS, a jak se definuje (identita TS a jeho sounáležitost s YMCA jako celkem) bude, jak doufám, důležitým příspěvkem českého TenSingu ke strategickému plánování v rámci YMCA v ČR, především v oblasti definování identity YMCA. Překlad na konferenci schváleného textu bude v nejbližší době doručen

rošilova, Kalinina a dalších velikánů SSSR a ko-
něčně nakoupili něco kyselých okurek a dalšího
nedostatkového zboží pro své blízké doma. Ptáte
se, jak vypadá Bělorusko, podle pověstí poslední
evropská diktatura? No klidně se ptejte.

Když jsem do země mířil, ptal jsem se totiž i já
sám sebe, zda nebude problém např. na hranici
nebo při žádosti o vízum. Patrně vzhledem k po-
sledním událostem mezi Ruskem a Běloruskem,
kdy prvně zmíněné odmítlo nadále zásobovat
Minsk levnou ropou a tak ho držet při životě, pro-
jevil i Lukašenkův režim jistou vstřícnost vůči Ev-
ropě západní, a tak předání víza a vstup do země
proběhl pro mě i pro všechny ostatní cizince bez
problémů. Jediný, kdo měl s námi problém, byla

YMCA Bělorusko, která mu-
sela čelit dotazům z místní
tajné policie KGB (skutečně
se ještě nepřejmenovala,
zatímco její ruská obdoba
již ano), proč zve do země
23 cizinců a zda budou činit
diverzi ideologickou nebo
jinou. Jinak jsme se ale
do kontaktu s represivními
složkami státu nesetkali, ač
nedokážu posoudit, nakolik
jsou jim ostatní obyvatelé
země vydáni na pospas.
V tomto ohledu tedy Bělo-
rusko nepředstavuje žádnou
obdobu světa z knihy 1984.
Co je ale vidět na první po-
hled, je nízká životní úroveň
i stesk po dobách slávy
v rámci SSSR: v obchodech
nenajdete než zmíněné ky-
selé okurky, náměstí zdobí
sochy velikánů VKS(b) i
KSSS včetně srpů a kladiv,
autobusy jsou známé lkaru-
sy, nicméně v zanedbaném
stavu. Kapitalismus ale do běloruské jinak venkon-
cem socialistické ekonomiky zasáhl: najdeme tam
McDonald, mobilní telefony i cigarety americké
provenience. Celá země je zkrátka obrazem, jak
by vypadala ČSSR, kdyby sametová revoluce ne-
proběhla. Nepopírám, že i zde žijí šťastní lidé, kteří
mají rádi svou zemi, stejně tak ale nepopřu, že život
na Západě se s tímto nedá srovnat. Doufejme, že i
konání mezinárodní TS konference pomohlo ales-
poň v něčem vylepšit nebo změnit obraz Běloruska
v očích lidí ze zahraničí.

Štěpán Černý
stepan@tensing.cz

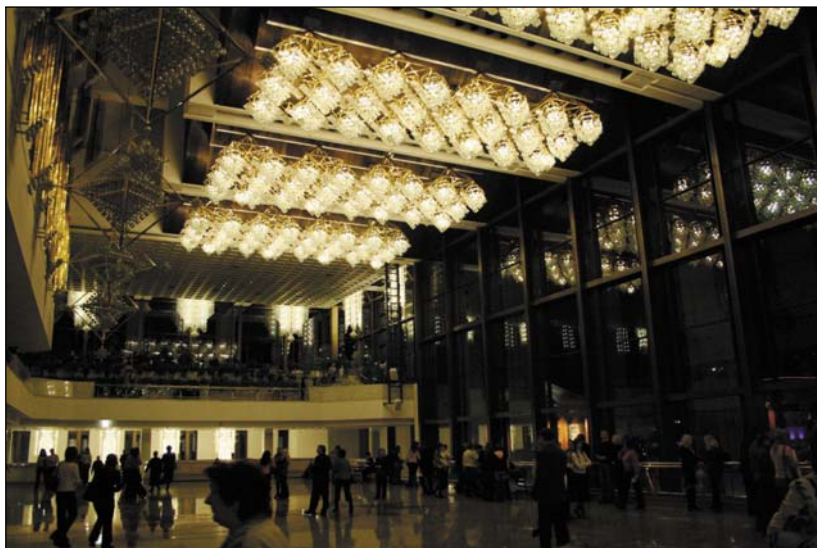

FOTO: ARCHIV AUTORA

YMCA Europe 2008

Praha, Výstaviště, 3.–9. 8. 2008

ymca
europe2008

Jak už možná víte, proběhne v roce 2008 v ČR velký festival YMCA. Průběžně vás budeme o této akci informovat. Nyní přinášíme možná to nejdůležitější (kromě programu, který se tvoří). Čeští ymkaři se festivalu YMCA Europe 2008 mohou zúčastnit buď jako běžní účastníci, nebo jako dobrovolníci. Pro účastníky platí tyto ceny:

1. Cena Early Bird 1: Při přihlášení rok před festivalem (do 1. 8. 2007) – účastnický poplatek **150 euro**. Pro registraci takového místa není třeba znát konkrétní jméno účastníka, podmínkou je zaplacení k 1. 8. 2007 jedné třetiny z ceny (50 euro). Další třetina musí být zaplacená do 1. 1. 2008, třetí do 1. 3. 2008. Jméno účastníka je třeba nahlásit do 1. 4. 2008.

2. Cena Early Bird 2: Při přihlášení k 1. 2. 2008 **170 euro**. Cenu je třeba zaplatit k 1. 2. 2008, jméno účastníka nahlásit znovu k 1. 4. 2008.

FOTO: WWW.EAY.ORG

YMCA, která Early Bird kupuje na sebe bere risk, že účastníka případně později sama sežene.

YMCA v ČR tedy ponechává tuto možnost pro místní sdružení s tím, že v této záležitosti může figurovat tak, že sesbírá požadavky na počet cen Early Bird od kolektivních členů i s poplatky a částku s objednávkou odešle EAY najednou. Případní zájemci o ceny Early Bird se mi mohou hlásit.

Cena pro dobrovolníky: 60 euro s tím, že bude možné poskytnout také nějakou slevu v případě vlastního ubytování – není ještě jisté, kolik to bude.

Více informací o roli dobrovolníků při festivalu naleznete v dokumentu Volunteers-description. Dobrovolníci by neměli pracovat déle než 4–5 hodin denně a ve zbylém čase se mohou účastnit festivalu jako běžní účastníci.

Pro zdar celého festivalu je velmi důležitá a potřebná účast českých dobrovolníků, neváhejte tedy tuto možnost propagovat ve vašich sdruženích YMCA a jednotlivých aktivitách.

**Informace o festivalu na www.ymca2008.com!
Nebo Kristina Otřísalová, ymca@ymca.cz,
224 872 044.**

FOTO: WWW.EAY.ORG

3. Běžná cena: Při přihlášení po 1. 2. 2008 **190 euro**.

U všech cen platí, že v případě vlastního ubytování máte nárok na **slevu 50 euro**. **Děti pod 2 roky nic neplatí, děti od 2 do 12 let platí 40 euro.**

Důležité je, že peníze zaplacené za ceny Early Bird jsou nevratné. Umožňuje to tedy nižší účastnický poplatek, ale daná

Co nového v NZDM Ymkáriu

Nikdy jsem si nemyslel, že budu psát článek do Proteinu, když vám ale zavolá přímo pan generální YMCA ČR a poprosí vás, jestli byste nenapsali pár řádků, nezbyvá nic jiného, než si sednout a začít psát svůj první článek do Proteinu.

Na úvod bych pro ty, kteří neznají zkratku NZDM, jen uvedl, že je to zkratka pro Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež. Nízkoprahový klub Ymkárium je jeden z programů YMCA Praha, který svým klientům poskytuje různé sociální služby (poradenství, doučování, doprovod...) a také určité volnočasové vyžití.

A co je tedy v tomto klubu nového? Ymkárium se samozřejmě stále vyvíjí, ale od října 2006 do ledna 2007 se zde udála jedna „stavební“ změna. V jedné místnosti vyrostla malá lezecká stěna (tzv. bouldrová stěna).

Byla vytvořena za podpory programu Make a Connection – Připoj se (bližší info na www.pripojse.cz). Program Make a Connection je zajímavý především tím, že umožňuje získání finančních prostředků neformálními skupinami mladých lidí. V případě, že máte v hlavně nějaký projekt (od pořádání tábora pro děti, přes malování s dětmi v dětském domově, po uspořádání divadelního festivalu), neváhejte a zkuste podat žádost o grant.

No, zpět ke stavbě naší stěnky. V říjnu 2006 jsme začali s nákupem potřebného materiálu. Jelikož někteří další členové byli dlouhodobě ve Španělsku, Anglii či Barmě nebo zrovna neměli čas, zbyli jsme z našeho původního os-

mičleného týmu jen tři. Po nakoupení základního materiálu na konstrukci a opláštění jsme se chopili pily, vrtačky či flexy a začali se samotnou stavbou. Vyrostla zcela svépomocně. Na stavbě stěny se nakonec podílelo celkově sedm lidí, hlavní dík patří mým dvěma kamarádům (Vinckovi a Vítkovi), kteří studují architekturu a tak byli schopni stěnu navrhnout a pak našimi společnými silami postavit.

Tato bouldrovací stěna je vysoká „pouze“ 3,4 m a široká 2,5 m, rozměry jsou omezeny výškou stropu a dalším prostorovým indispozicím – jinak bychom ji stavěli určitě až do nebe.

Dokončili jsme ji těsně před Vánocemi 2006. Po Novém roce jsme již čekali „jen“ na umělé chyty a dopadiště. Chyty byly dovezeny v polovině ledna, a tak jsme mohli stěnu uvést do provozu 19. ledna 2007. Dopadiště se nám po cestě trochu zaseklo a bylo dodáno až v druhé polovině února – na tomto místě bych rád poděkoval pracovníkům klubu Dixie, kteří nám takřka na celý měsíc poskytli své tlusté žíněnky ze svého klubu. 19. ledna proběhla akce na montování chytů. Chyty a základní cesty si montovali návštěvníci klubu. Od této doby stěna poskytuje další volnočasové vyžití pro naše návštěvníky.

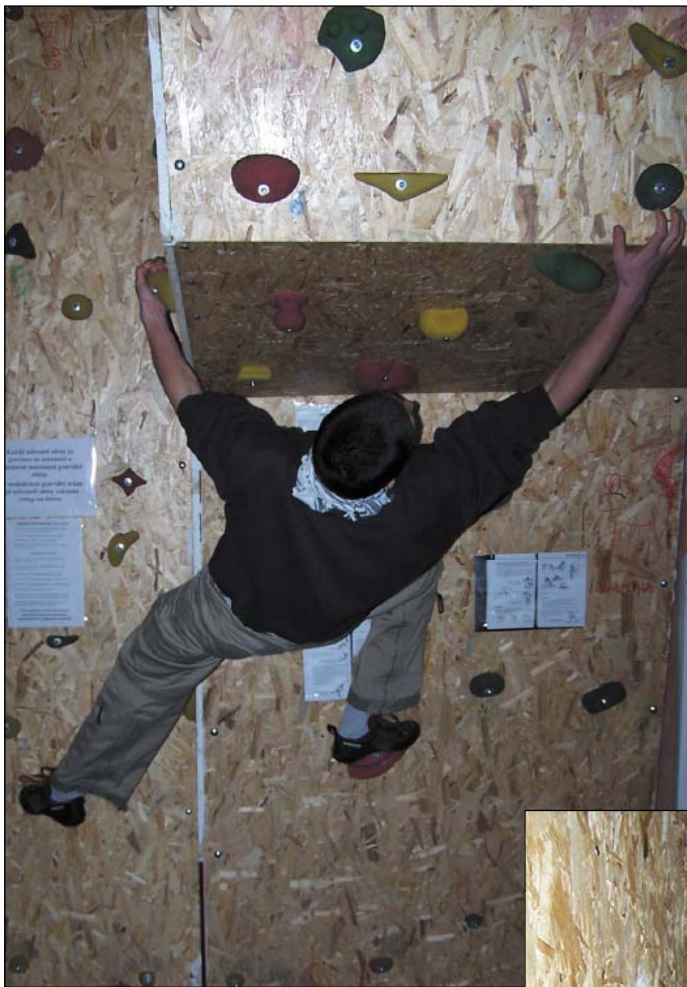

FOTO: ARCHIV AUTORA

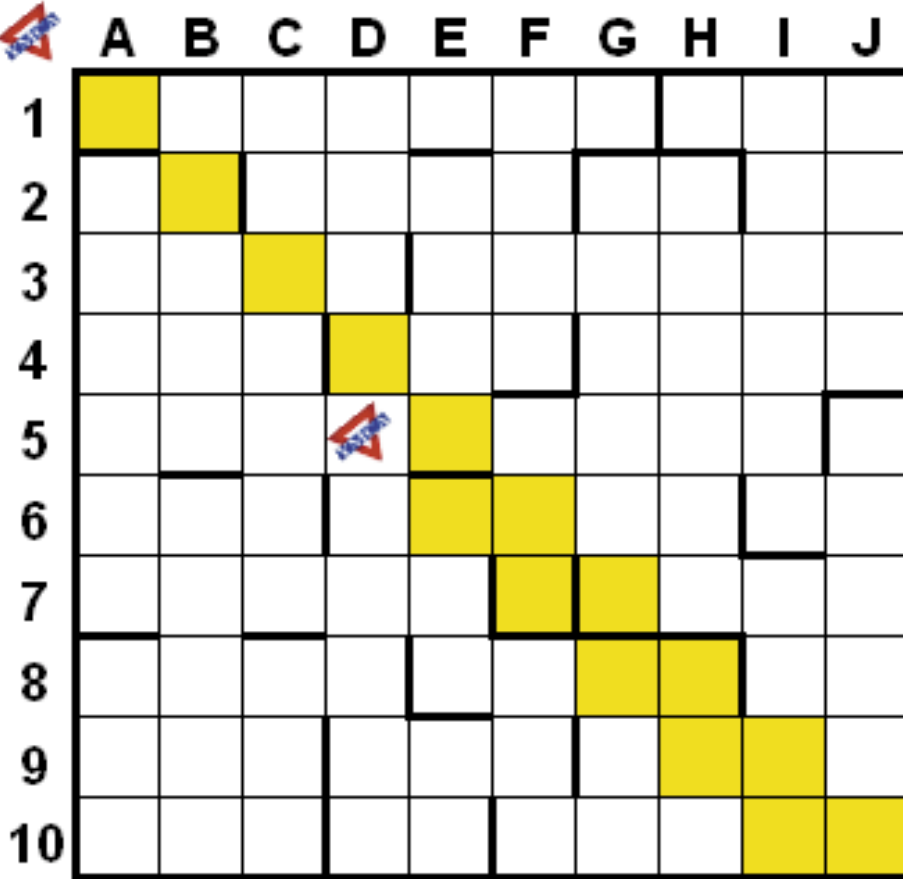
A co říci závěrem? Stavba nebyla jenom zábava, ale jsem moc rád, že jsme tento projekt uskutečnili, a přejme stěně dlouhou životnost, a to, jak někteří vědí, je v Ymkáriu u některých věcí velice obtížné ☺. Jestli tedy máte v hlavě něco, co chcete uskutečnit, zkuste to uskutečnit v rámci Make a Connection – Připoj se.

Helen Horák, Ymkárium

Kromě Proteinu vychází v YMCA i jiné časopisy. Nejdéle vychází (tajenka), která má nejen hrdou tradici, ale i zajímavou současnost – určitě stojí za to, zjistit si o ní více.

Vojtovku si stáhněte na www.ymca.cz/protein/v0701.xls a vyluštěnou zašlete na protein@ymca.cz. Rozhoduje počet správně vyplněných políček.

Nejlepší nebo vylosovaný luštitel obdrží věcnou cenu.

VODOROVNĚ

1 Říšský protektor (včetně iniciál křestních jmen) * Organizace spojených národů.

2 Kůň * jméno papouška * fyzikální značka udávající kmitočet * chem. značka sodíku.

3 Kyt * bílé víno kořeněné chuti a výrazné vůně.

4 Příslušník jedné z národnostních menšin žijících i v ČR * bečka * Řím.

5 A oni * jedno z klasických jmen psích voříšků * písmeno nejvíce podobné hadovi (i co se zvuku, jenž vydává, týče).

6 Typická součást holandských jmen * plavecký styl * označení listiny, kterou vydává katastrální úřad.

7 Soubor nespisovných, často vulgárních výrazů charakteristický pro určitou vrstvu lidí * MPZ Španělska * vlákna určená k šití.

8 Tak jest * Fakulta tělesné výchovy a sportu * chem. značka astatu.

9 Asfalt * vyjádření údivu, že ve stejnojmenné skupině zpíval bývalý tensingář * věžeň.

10 Sbor národní bezpečnosti * oni * obrovské množství vody – přesmyčkou.

SVISLE

A Chem. značka draslíku * prudič * zkratka Adventistické tiskové služby.

B Lomoz * obyvatel jedné ze zakavkazských republik.

C Objevitel penicilínu * rodový znak.

D Společník výrobce automobilů Royceho * činit.

E MPZ Rakouska * Hg * koncovka souborů, jež jdou otevřít ve všech verzích programu Word * anglicky „ahoj“.

F Vonná mast či olej * vypište postupně všechny samohlásky z názvu léku na bolest a snížení tělesné teploty * druhá část názvu oblíbených bonbonů TIC...

G Chem. značka draslíku (pro zopakování – matku moudrosti) * na lodi, která vyjela lovit velké mořské živočichy, musí být hodně... * zkratka názvu olomouckého vlastivědného muzea.

H Chem. značka kyslíku * jací se vrátíme z výletu, když venku prší? * anglicky „slunce“.

I Filmoval (kamerou) * anglicky „vzít, chytit“.

J Zolův román * česká spisovatelka.

J. V. Hynek

Dvojí pohled na odpouštění

Rozhovor s Jaro Křivohlavým

Pane profesore, v posledních třech letech vám vyšly tři knihy o odpouštění. Můžete nám říci, co vás na tomto tématu zaujalo?¹

Byly to dva proudy, které se u tohoto tématu setkaly. Jedním z nich bylo mé celoživotní křesťanské zakotvení a směřování, druhým má profesionální orientace na problematiku psychologie a zvláště pak sociální psychologie.

O zájmu o odpouštění v křesťanském světě víme, ale jak se k této tematické dostala psychologie?

Dalo by se říci, že psychologii nic „lidského“ nesmí být cizí. To je důvod proč se psychologie v posledních desetiletích tak intenzivně zabývá celou řadou témat, která dosud byla výslovnou doménou jiných oborů. Odpouštění je jedním z nich.²

Odpouštění je širokým tématem. Co zde psychologii zajímá?

Sociální psychologie se soustřeďuje v první řadě na to, co se děje mezi dvěma lidmi – v tzv. dyádách a dyadické interakci. To, že někdo někomu něco zlého udělá, že je postiženým charakterizován jako viník a že se od takovéto sociální interakce odvíjí celá řada aktivit, které mají psychickou stránku, to přitahovalo a přitahuje zájem psychologů. Na druhé straně jsou si psychologové vědomi toho, že zde je i problematika odpouštění sama sobě, odpouštění skupině lidí, ba i odpouštění Bohu a přijímání odpuštění od Boha. Nejvíce pozornosti se však v psychologii věnuje dyadické interakci.

Proč se psychologové věnují problematice odpouštění?

Dalo by se říci, že k tomu vedou dva hlavní důvody. Jedním z nich je to, že zde je mnoho pocitů „ublížení“ či „zážitků nefér jednání ze strany druhé osoby“. Psychologové se snaží zjistit, proč k nim dochází, co k tomu přispívá, co to tlumí, co to dělá v psychické i fyzické oblasti postiženého člověka atp. Druhým důvodem je to, že psychoterapie je zaměřena na léčení těžkostí lidí psychickými prostředky. A lidí, které trápí něco, co zlého jim někdo udělal, je bohatě. Těm se

snaží psychoterapeuté pomáhat. Psychologie jim poskytuje k tomu odborné podklady.

Řekli jste, že zážitek odpouštění či naopak neodpuštění se projevuje jak v psychice, tak v tělesném stavu postiženého člověka. Dá se to nějak prokázat?

Jistěže se to prokázat dá. O tom, jaký vliv má neodpuštění na tělesný (fyzilogický a patofyzilogický) stav člověka, jsem napsal článek, který vyšel v časopise Praktický lékař v r. 2005.³ Jsou tam shrnuty výsledky řady experimentálních (laboratorních) prací k této problematice.

FOTO: ARCHIV YMCA

Jak psychologové studují odpouštění?

Dalo by se říci, že na dvou rovinách. Na obecné rovině jako specifický psychický jev a na druhé straně experimentálně sérií pokusů a to jak v laboratořích, tak i v terénu. Lidí, kterým někdo něco nefér udělal, je bohatě a tak mají psychologové dost práce – jak s postiženými, tak s viníky. Těm postiženým se však dosud věnovali podstatně více.

Jak vám v této práci bylo křesťanství pomoci?

V první řadě tím, že mne – a nejen mne – upozornilo na centrální místo odpouštění v duchovním životě. I když se s odpouštěním setkáváme v řadě jiných náboženství⁴, přece jen v křesťanství je důraz na odpouštění nejvýraznější.

Můžete to nějak doložit?

Je zde možno uvést řadu výroků, které ukazují, jak důležité je odpuštění v křesťanství:

S odpuštěním se setkáváme v modlitbě „Otče náš“ (L 11, 4 a Mt 6, 12).

Téma odpuštění bylo jedním z prvních, s nímž přišel Jan Křtitel (Mk 1, 4).

Odpuštění je jedním z posledních slov Ježíše Krista na kříži (L 23, 34).

Odpuštění je jedním z posledních slov Ježíše Krista před nanebevstoupením (L 24, 48).

O odpuštění se hovoří v souvislosti s ustanovením svatě večeře Páně (Mt. 26, 28).

Odpuštění je v bibli tématem, o němž se hovoří v souvislosti se smířením člověka s Bohem.

2 Kor 5, 18: „Bůh smířil nás sám se sebou skrze Krista a dal nám služebnost smíření.“

O odpuštění se hovoří ve Starém i Novém zákoně (viz např. Leviticus 19, 22 a Sk 13, 32 a 38). V žalmech se s tematikou odpuštění setkáváme téměř na každém kroku (viz např. Z 130, 4, Z 86, 5, Z 27, 11 atp.).

S odpuštěním se setkáváme v Apoštolském vyznání víry: „Věřím... v odpuštění hříčů.“

Chcete se odvolávat jen na biblické výroky?

Zdaleka ne. Víím, že jazykem víry jsou příběhy a podobenství. Těch, které se v bibli týkají odpuštění, je hodně.

Příkladem může být příběh Jákobova syna Josefa. Jde o jeho odpuštění bratřím (Genese kap. 34.–50.).

Příkladem může být z evangelií Příběh dvou dlužníků (Mt 18, 23–35).

Příběh ženy hříšnice v domě farizeově (L 7, 36–50).

Příběh odlišného postoje k odpuštění u dvou různě velkých dluhů (L 7, 42–43).

Příběh marnotratného syna (L 15, 11–32) atp.

Bylo vám pomoci něco ze Starého zákona?

Jak by ne – i když tam jsem se musel probírat „jinotaji“ – např. pojetí tzv. smířčích obětí (Lv 19, 22) až po vyhnání kozla Azazele na poušť.

A co Nový zákon?

Ten má toho o odpuštění bohatě. Stačí uvést jen klíčovou scénu z rozhovoru Ježíše s Petrem. (Mt 18, 21–22): „Pane, kolikrát mám odpustit...?“ „... sedmdesátkrát sedmkrát.“

Patří sem Ježíšovy výroky typu „odpuštějte a bude vám odpuštěno“ (L 6, 37 a 38), „jestliže vy odpustíte, bude i vám odpuštěno“ (Mt 6, 14) nebo „odpuštějte bližním před modlitbou“ (Mk 11, 25) atp.

Významným zde jsou i Pavlovy výroky o odpuštění: „Budte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpuštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.“ (Ef 4, 32)

„Snášejte se navzájem a odpuštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpuštějte i vy. Především

pak mějte lásku, která všechno spojuje v dokonalost.“ (Ko 3, 13, 14)

„Je třeba, abyste danému člověku odpustili a potěšili ho, aby se takový člověk pod přívalem zármutku nezhroutil... Komukoliv něco odpustíte, odpustím i já. A když já něco odpustím, činím to před tváří Kristovou kvůli vám, aby nás satan neobelstil.“ (2 K 2, 7 a 10)

Pomohlo vám k hlubšímu porozumění i něco z práce našich teologů?

Jistěže. Pomocí mi byl např. Petr Pokorný – při výkladu podobenství o marnotratném synu – svým důrazem (tam, kde jde o odpuštění) na ochotu obnovit původní vztah – v protikladu k perspektivě rozbití vztahu mezi otcem a synem při zvolení strategie konfrontace. Pomohl mi i svým upozorněním na to, že si odpuštění není možné žádným způsobem vynutit a svým postřehem o tom, že odpuštěním se vytváří řetězec naděje.

FOTO: ARCHIV YMCA

Pomocí mi byl i Jan Milíč Lochman svým připomenutím protikladu mezi fatálností neřešitelných situací antických tragedií a křesťanského pojetí odpuštění. Pomohl mi i upřesněním (skoro až geneticky zakódované) existence fatální touhy lidí obviňovat, záliby v obžalování, fascinací hledáním viny, odhalováním provinění a usvědčováním druhých lidí z viny, svalováním viny na druhé a sebeabsolutizací (typu „já jsem bez viny“). Pomohl mi i ujasněním toho, že odpuštění je osvobodivým aktem – distancováním se od otroctví slepého řádu pomsty, osvobozením sebe sama od sebe sama a solidarizací s viníky.

Jak si psychologové definují odpuštění?

Pravdou je, že definic je řada, ale já bych zde uvedl jednu z nich a na ní ukázal, jak tato definice je vodítkem pro praxi: „Odpuštěním se rozumí ochota vzdát se vlastního práva na rozmrzelost (zlost, vztek, odpor, zášť atp.), negativní posuzování a netečné chování k člověku, který mne nespravedlivě zranil a snaha živit (pěstovat) v sobě k němu postoj šlechetnosti, velkorysosti, nezaslouženého slitování a dokonce i lásky.“ (Enright, R. D., North, J. (Eds.), 1998, s. 46–47.)⁵

Podtrhl jsem v této definici dva momenty, které jsou klíčové. Ukazují, jak je třeba něčeho se vzdát na jedné straně a něco udělat na straně druhé. Tyto dva momenty se objevují i v jiné definici odpuštění: „Odpuštění je souhrnným pojmem, který je charakterizován na jedné straně snahou snížit intenzitu motivace vyhledávat pomstu a vyhýbat se snahám takového druhu, a na druhé straně snahou zvýšit motivaci hledat smír (usmířit se, vyhledávat smíření).“ (Worthington et al., 2000, s. 229.)⁶

Zdůraznil jste dva momenty odpuštění, dva kroky, které odpuštějící musí udělat... Kde však k tomu člověk, kterému bylo ublíženo, může nabrat sílu?

Zodpovězení této otázky je klíčovým momentem odpuštění. V podstatě jde dichotomickou volbu: buď pomsty nebo odpuštění – obecně pak buď soupeření nebo spolupráce. K tomu, aby se ten, komu bylo ukřivděno, zřekl pomsty, se psychologové snaží vést své klienty v psychoterapeutických sezeních či cvičeních. Pravdou je, že zde dělají to, co by měli v pastorální péči dělat křesťané, případně teologičtí odborníci – třeba faráři, kliničtí kaplani atp. Otázkou je, do jaké míry to ti v realitě dělají, jak jsou k tomu vedeni, vyzbrojováni, vyškoleni a vycvičeni a jak moc práce přenechávají psychologům.

Jaké metody zde psychologové používají?

Snažil jsem se tyto metody široce popsat a ukázat v knize „Jak přežít vztek, zlost a agresi“.¹ Tam je o tom toho více.

Proč jste zvolil v názvu knihy slova „zlost a vztek“?

Důvod je jednoznačný: bezmocnost postižené osoby se velice často projevuje právě v negativní emoci zlosti a vzteku. Na druhé straně jsou to právě zážitky zlosti a vzteku, kde odpuštění má největší své domovské pole působnosti.

Setkal jste se někde s tím, že by někdo kombinoval psychologické metody s pastorální praxí při léčení ran utržených nefér způsobem?

Setkal. Nejen v zahraničí, ale i u nás. Příkladem může být kolega Max Kašparů v Pelhřimově. Ten je na to dobře vybaven. Má dva doktoráty z medicíny, k tomu ještě jeden z teologie a jeden z pedagogiky. V exerciciích, které v Pelhřimově provádí, vede např. účastníky k tomu, aby si na zahradě našli tak velký kámen, jak (relativně) těžké je to, co jim někdo

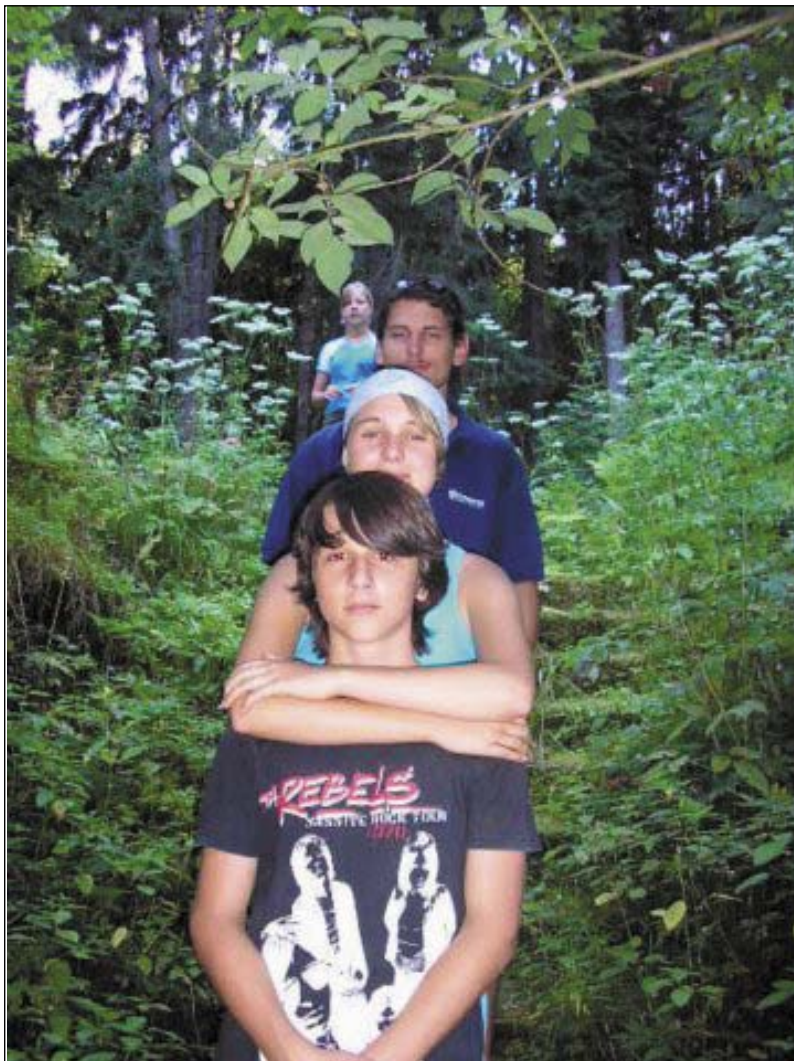

FOTO: ARCHIV YMCA

udělal a co je trápí. S tímto balvanem chodí po zahradě a snaží se myslet na to, jak snaha pomstít se je neefektivní. Mají však i možnost tento kámen odložit na vyčleněnou hromadu. Po tomto zážitku jdou do právě opravovaného kostela, kde medituji nad předem vybranými biblickými texty o odpuštění a modlí se.

Mají křesťané u nás o tuto práci zájem?

Mají. Přednášel jsem již na tato témata v mnoha evangelických sborech a katolických diecézích. Psalo se o tom v Evangelickém týdeníku – Kostnických jiskrách. Karmelitánské nakladatelství projevilo též zájem o publikování této tematiky. Vydalo soubor 40 krátkých esejů o odpuštění.¹ Nakladatelství Návrat domů na můj podnět dalo přeložit a vydalo jednu z nejlepších knížek o odpuštění z pera L. B. Smedese (2004).⁷

Protein děkuje za postoupení rozhovoru redakci Křesťanské revue.

Poznámky:

¹ Křivohlavý, J.: Pozitivní psychologie. Praha, Portál, 2004. ISBN 80-7178-835-X.

Křivohlavý, J.: Jak přežít vztek, zlost a agresi. Praha, Grada Publishing, 2004. ISBN 80-247-0818-3.

Křivohlavý, J.: O odpouštění s Jaro Křivohlavým. Kostelní Vydří, Karmelitánské nakladatelství, 2004. ISBN 80-7192-928-X.

² Viz jejich přehled v knize Křivohlavý, J.: Pozitivní psychologie. Praha, Portál, 2004. ISBN 80-7178-835-X. V úplnější znění v knize Snyder, C. R. - Lopez, S. J.: Handbook of Positive Psychology. New York, Oxford University Press, 2002.

³ Křivohlavý, J.: Odpouštění – jeho duchovní, psychologická a psychosomatická stránka. Praktický lékař, 2005, 85, 1, 2–3.

⁴ Viz přehled o tom v článku Rye, M. S., Pargament K. I., Ali, A. M. et al.: Religious Perspectives on Forgiveness. In McCullough, M. E., Pargament, K. I., Thoreson, C. E. (Eds.). Forgiveness. Theory, Research and Practice. New York, The Guilford Press, 17–40.

⁵ Enright, R. D., North, J. (Eds.): Exploring forgiveness. Madison, Wisconsin University Press. 1998.

⁶ Worthington, E. L. Jr., Sandage, S. J. and Berry, J. W. (2000) Group interventions to promote forgiveness: What researchers and clinicians ought to know. In McCullough, M. E., Pargament, K. I., Thoreson, C. E. (2000). Forgiveness. Theory, Research, and Practice. New York, The Guilford Press, (pp. 228–353).

⁷ Smedes, K. C.: Odpusť a zapomeň. Praha, Návrat domů, 2004.

Prof. PhDr. Jaro Křivohlavý, CSc., (*1925) pochází z Třebenic v Českém středohoří. V roce 1942 byl internován v Malé pevnosti v Terezíně. Po válce se přihlásil na Filozofickou fakultu UK v Praze, kde vystudoval obor psychologie – filozofie. Doktorát psychologie získal v roce 1950, vystudoval i učitelství pro gymnázia. Roku

1966 se stal kandidátem věd, habilitoval se v roce 1976. V roce 1996 mu byla prezidentem republiky udělena hodnost univerzitního profesora psychologie. Patnáct let pracoval ve výzkumu psychologie práce a dalších třicet let v oboru klinické psychologie v Institutu pro další vzdělávání lékařů v Praze.

Je známý svou bohatou publikační činností doma i v zahraničí, kde rovněž přednášel na mnoha univerzitách. Po dobu patnácti let působil v synodní radě Českobratrské církve evangelické.

KŘESTANSKÁ REVUE

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

1/2007

Ježíšův příběh jako výzva

Téma

Jakub S. Trojan: O co jde v mé knize (Ježíšův příběh - výzva pro nás)

Ivana Noble: Nad knihou J. S. Trojana

Petr Macek: Příběh zranitelné lásky

Pavol Bargár: Výzvy Ježíšova příběhu

Pavel Hošek: Máme o čem přemýšlet

Richard Firbas: Trojanovo pozvání k rozhovoru

Časové úvahy

Marek Čejka: Současný Blízký východ

Václav Nekvapil: Politické strany a občanská společnost

Jiří Schneider: Kde jste, čeští federalisté?

Eseje a studie

Lukáš Klíma: Modlitba Mojžíše, muže Božího

Pavol Bargár: Hľadanie strateného času

Věra Šmídová: Duchovní drama člověka v díle Jana Čepa

Rozhovor

Rozhovor s Milanem Hanušem (Milan Balabán)

Recenze

C. S. Lewis: Zaskočen Radostí (Peter Cimala)

Józef Tischner: Ako žiť? Uvedenie do kresťanskej etiky (Štefan Šrobár)

Thomas Römer: Skrytý Bůh. Sex, krutost a násilí ve Starém zákoně (Lukáš Klíma)

Søren Kierkegaard: Rovnováha mezi estetickým a etickým při utváření osobnosti (Anna Čapková)

Søren Kierkegaard: Okamžik (Ladislav Hejránek)

Kultura

Dobrodružství pobytu vezdejšího. Radim Palouš v rozhovoru s Josefem Beránkem (Jakub S. Trojan)

Na voze Eliášově. Výbor z maďarské poezie (Milan Balabán)

Ivo Vodseďálek: Lepené obrazy (Rab)

Věra Kohnová: Deník (Rab)

Poezie

Sándor Reményik: Milost

Lajos Áprily: Noční hudba

Miklós Radnóti: S tvou rukou na šiji

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

Vychází 28. dne sudého měsíce, 56 stran, cena 39 Kč.
Zakoupíte ve vybraných knihkupectvích. Objednávka předplatného: predplatne@krestanskarevue.cz.

www.krestanskarevue.cz

Milí čtenáři Proteinu, ráda bych napsala jen pár slov o „večírku u krbu“, který se konal v lednový (vichřicový) podvečer v Paláci YMCA, v místnosti u krbu. U hořícího krbu se sešli dobrovolníci a pracovníci YMCA Praha, kteří během roku věnují Ymce svůj čas, svou energii, nasazení, nápady... Večírek byl určen jen a jen pro ně. Měl být alespoň malým poděkováním za vše, co do YMCA Praha dávají, ale i posilněním pro další práci v YMCA Praha.

A co že mělo všechny přítomné občerstvit a posílit? Posezení u hořícího krbu, nepracovní atmosféra, dobré jídlo (buřty, domácí sladké i slané koláče, chlebíčky, ovoce...), dobré pití, seznámení s ostatními ymkaři, výměna zkušeností... Během setkání se všichni též mohli dozvědět o organizační struktuře YMCA Praha, systému vnitřních předpisů, realizaci projektu Pevný základ – kvalitní pomoc!, který je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem ČR. Myslím si, že se večírek letos moc vydařil. Jsem vděčná všem, kdo s organizací pomohli a pak především těm, kteří na setkání přišli! Doufám, že i v příštím roce setkání všech, kdo se na chodu YMCA Praha podílí, zase proběhne. A jestli u Vás v ymce taková setkání ještě nemáte, tak můžu vřele doporučit! A co vše pracovníci a dobrovolníci YMCA Praha v roce 2006 zrealizovali, na čem se podíleli?

FOTO: YMCA PRAHA

Setkání pracovníků a dobrovolníků v YMCA Praha

- Mateřská centra (MC Na Poříčí, MC Domeček, MC Klubíčko) měla v roce 2006 otevřeno pro rodiny s dětmi celkem 1 360 hodin (= hodiny otevřené herny).

- Nízkoprahový klub Ymkárium byl mladým lidem z Jižního města ve věku 13–19 let otevřen celkem 690 hodin.

- Během celého roku se scházelo 8 celoročně pracujících skupin (skupiny, které se schází minimálně 1 x za 14 dní – např. TenSing, Víra a světlo, Jantar...).

- V roce 2006 proběhlo 6 táborů pro děti či teenagery a 13 vícedenních akcí.

- Během roku lidé v YMCA Praha zorganizovali 150 jednorázových akcí.

- Probíhaly též kurzy pro pracovníky, dobrovolníky a kurzy a kroužky pro návštěvnice mateřských center nebo jejich děti (cca 15 kurzů/ služeb).

- V roce 2006 vyšlo též 9 čísel zpravodaje YMCA Praha – Triangl.

Do činnosti YMCA Praha vložilo svou energii v uplynulém roce okolo sta pracovníků a dobrovolníků!

FOTO: YMCA PRAHA

Jana Plessingerová
o. s. YMCA Praha

Obsluhoval jsem anglického krále

Recenze nového filmu Jiřího Menzela

Vím, že se vystavuji riziku veřejné pohany, protože na domácí stříbro se nesahá, a Jiří Menzel mimo jiné v „proutkové“ kauze dokázal, že čistotu svého jména si dokáže ubránit sám. Kdo z nás recenzentů by chtěl mít šrámy na těle, když dost na tom, že Obsluhoval jsem anglického krále místy zanechává šrámy na duši. Hned na začátku je dobré napsat, že Jiří Menzel se sice vrací do prostoru české kinematografie, kde dlouhou dobu absentoval, ale bohužel se nejedná o návrat krále s fanfáry a vlajícími prapory. Při realizaci se kdesi cosi zadrhlo a výsledek nenaplnuje očekávání beze zbytku. Pokud vás překvapilo, že film má jaksi dvě premiéry – menší prosincovou a větší lednovou – vězte, že jde jen o praktickou záležitost: zajistit snímku šance v rozhodování lví poroty (nominace na Oscara nepřišla).

Možná tomu je na vině relativní nezfilmovatelnost předlohy (ale mezi námi, o kolika knihách se mluvilo jako o nezfilmovatelných a dnes jsou z nich dobré bijáky), jistá „převařenost“ neustále odkládaného projektu nebo vůbec to nejhorší, co si lze představit: Jiří Menzel své delikátní umění režie a vytváření hrabalovské atmosféry načisto zapomněl. Pravda bude nejspíš někde uprostřed. Plus další faktory. Netřeba zmiňovat, že kritická slova na adresu neoddiskutovatelného barda českého filmu, nejsou povahy osobní. Velmi si jej vážím a kdykoliv něco z jeho tvorby běží v TV, neváhám. Když teď před vánocemi běžel jeho Konec starých časů, musel jsem zpětně uznat, že jsa v roce 1990 třináctiletý školák, na povinné projekci jsem jej značně podcenil. V tomhle fláku „to“ prostě ještě je. Ale v Obsluhoval jsem anglického krále jsem to při sebevětší snaze nemohl najít...

A přitom jsou všechny potřebné ingredience pohromadě: Hrabalova předloha, Menzel i hrabalovští herci jako František Řehák, Rudolf Hrušínský ml., Josef Abrhám nebo Marián Labuda (být Petr Čepek ještě stále s námi, jistě by nějaké cameo taky dostal). S trochu přivřenýma očima by se mezi ně mohl zařadit zestárlý a zmoudřelý Jan Dítě v podání Oldřicha Kaisera. Jenže ten nemá být jen rázovitou postavičkou, která s patřičným gustem pronese nějakou hlášku nebo moudro, ale tahounem celé druhé dějové linie „po letech.“ Linie s mladým Dítětem s Ivanem Barevem má ještě jakýs takýs děj, byť je vidět, že volný proud Hrabalový slov se stával gradovaným příběhem jen ztěžka, ale Oldřich Kaiser bohužel nemá co hrát. Jen se plouží po lesích, rozmlouvá se stejnými životními ztroskotanci jako je on sám, občas si zafilozofuje, jindy pochlubí „metálem“ od habešského krále, ale v podstatě se NIC neděje. Na konci dospěje kriminálem ohoblovaný Dítě ke smířlivému životnímu postoji, ale je to doprovázeno přibližně stejným výrazem (nazval jsem si ho „výraz šťastného blba“), jaký měl na začátku filmu, když vyšel z jeho bran. Dokonce i ty žhavé chvíle s povětrnou ženštinou, která se mu tak okatě nabízí, a my už si říkáme „že by konečně děj?“, končí jejím nenadálým odchodem. A navíc: to nešlo vymyslet nějaké ob-

razové vyjádření vnitřního pnutí a na skladě byly pouze rušivé vnitřní monology? Že Jiří Menzel neviděl Adaptaci, kde „Robert McKee“ udílí „Charlie Kaufmannovi“ cenné tvůrčí rady?

FOTO: WWW.ANGLICKYKRAL.CZ

Špatná castingová volba na dvourozměrného Ivana Barneva (tváří se asi jako Ladislav Pešek v Obušku z pytle ven!) bohužel umocnila všechny ostatní nedokonalosti. Obávám se, že epizodky nebesky naivního číšníka, který chtě nechtě stoupá po společenském žebříčku a na němž se ukazují všechny nástrahy čecháčkovské servility, nesdělují nic, co bychom už dávno nevěděli: když je příležitost, každý si rád „vypomůže.“ Jenže ty metafory jsou tentokrát hodně prostinké. Těžko například věřit tomu, že by se pánové továrníci v drahých oblecích hromadně spustili na kolena a sbírali mince, které Dítě pro své pobavení hodil na zem. Když se ten samý motiv objeví na plátně potřetí, tážete se, jestli to Jiří Menzel myslí vážně a nebo je to nějaké hodně sofistické sdělení, které jste zatím nepobrali. A podobných horkých bramborů je ve filmu hned několik.

Menzel je evidentně silnější v momentech (nebo vlastně i celých filmech jako Postřižiny), ve kterých sděloval

Projekt České Vánoce

Cílem projektu České Vánoce bylo seznámení ukrajinských dětí s vánočními tradicemi a stylem života v České republice. Proto byl pro ně zorganizován pětidenní výlet do České republiky.

Skupina ukrajinských dětí společně s vedoucí skupiny Natalii Sydorčuk odjela v rámci tohoto projektu do České republiky 23. 12. 2007. Výlet trval od 24. do 28. prosince 2006. Zúčastnily se ho 4 děti z YMCA Zdolbuniv ve věku od 12 do 14 let. Do skupiny byly vybrány děti, které se aktivně účastní kroužků YMCA Zdolbuniv.

První tři dny děti strávily v obci Písek u Jablunkova v Moravskoslezském kraji. Obec leží v Beskydech, ve specifickém česko-polském jazykovém pásmu, kde se uchovávají místní tradice. Děti byly ubytovány v rodinách a společně s nimi strávily Štědrý večer a následující vánoční svátky. Během prvního a druhého svátečního dne podnikly výlet po okolních kopcích. Tohoto výletu se zúčastnily rovněž místní české děti. Dále navštívily město Jablunkov, kde si prohlédly centrum města, kostely a betlémy, které v nich byly vystaveny (jako specifická tradice místního slavení Vánoc). Rovněž si zahrály bowling na blízké horské chatě. 27. prosince odjely do Olomouce. Zde byla hlavním programem prohlídka města. Ubytování pro ně zajistila YMCA Olomouc. 28. prosince celá skupina odjela z Olomouce zpátky do Zdolbunivu.

FOTO: ARCHIV AUTORKY

Pro děti byl tento výlet velmi obohacující. Měly možnost vidět a prožít, jak se v České republice slaví Vánoce, poznaly řadu nových lidí, především z rodin, ve kterých byly ubytovány, našly si nové kamarády. Tento projekt byl přínosem nejen pro ukrajinskou skupinu, ale i pro hostitelské rodiny. Měli možnost uvidět ukrajinské koledování, také se víc dověděli o Ukrajině a životě v této zemi.

Maruška Jakubíková

Obsluhoval jsem anglického krále

(Dokončení ze strany 21.)

spíše subtilní pocit – který v konečném důsledku vyjádřil ducha doby – než když se snaží o velká poznání, která nemají potřebnou míru nadsázky. V celém filmu vidím snahu o „lehkou ruku“, ale Jiří Menzel bohužel nepřišel s nečekanými obrazy, nad kterými byste se s vědoucím pochopením hořce pousmáli. Osobně pro mě film fungoval nejvíc v momentech, které už byly lehce za hranicemi poetiky, kterou si Menzel zvolil – například když Rudolf Hrušínský ml. projíždí na svém elektrickém vozíku zrychleně po nevěstinci. Bohužel jsou to jen záblesky. Spíš mi připadá, že Menzel se u značně heavy tématu, které aby bylo ustáto bez ztrapnění, vyžaduje razantnější přístup, zakoktal. Připadá mi, že Menzel se držel příliš při zemi a trochu násilně se soukal do poetiky, kterou u něj oceňuje a zároveň mu vymezila kritika. Některé věci bohužel zvětrávají. Zvláštní je, že tentokrát nezabírají ani cele obnažené dívky. Kdysi jsme měli jen krásnou Magdu se stetoskopem na řadru. A stačilo to. Dnes mi ta přehlídka tuctů oblin připadala spíš rušivá, a to rozhodně nepatřím k prudérním spoluobčanům. Jakoby kompenzovala nějaký vědomý nedostatek.

let je, jsem očekával víc. Vizualy má místy docela zajímavé, některé scény mají občas vynikající timing (Pavel Nový odchází z hotelu a platí útratu), ale kvůli uvedeným nedostatkům je to film spíše ze skupiny zapomenutelných. Jiří Menzel v rozhovorech často zmiňuje, že filmy typu Harry Potter mají na diváky ničivý dopad. Ano, možná jsou hloupé, vykalkulované a v konečném důsledku „špatné.“ Nikdo z jejich tvůrců však není apriori považován za věrozvěsta, který z hlubin bagruje sám Logos. Hollywoodská továrna jim vždycky ušije relativně vygradovaný scénář, byť uniformně poskládaný (Syd Field rulez :). A zbytek je na realizačních schopnostech toho kterého tvůrce. Takto vzniklé filmy zcela jistě nemají parametry umění, jen obyčejného řemesla. Ale čas od času z nich zazáří něco víc. Při vši úctě k Jiřímu Menzelovi se na ně mnohdy dívá lépe než na moralitku Obsluhoval jsem anglického krále, která sděluje pouze banálně průhledné pravdy o české národní povaze, ještě k tomu ve slabém příběhu bez pointy. Nebo je to tak, že jsou umělecké filmy jednou velkou pointou od začátku do konce a z povahy „vyšší věci“, ke které se vyjadřují, si mohou ledacos dovolit? Dokonce bych řekl: kdyby jen Menzel přijal pár hollywoodských pravidel za vlastní. Třeba to základní: napřed bavit, pak sdělovat.

Petr Siska

Obsluhoval jsem anglického krále není úplně tragický film, ale vzhledem k humbuku, který kolem něj už deset

MEZINÁRODNÍ VOLEJBALOVÝ TURNAJ

YMCA v ČR uspořádala 9. prosince 2006 v rámci spolupráce s YMCA Ukrajina volejbalový turnaj. Přidali se poté i volejbalisté z YMCA v Polsku, a tak to byl turnaj vskutku mezinárodní. Původně byl plánován do Prahy, ale nakonec byl přesunut do Ústí nad Labem, kde byly pro jeho konání shledány lepší podmínky.

Přijela dvě družstva z Ukrajiny, dvě z Polska a i za Českou republiku hrála družstva dvě – YMCA v Ústí nad Labem a družstvo „Ústředí+“, což představovalo zaměstnance YMCA v ČR ústředí + draftované hráče, kteří, jak se později ukázalo, byli v týmu de facto nejdůležitější ;-).

Hrálo se ve dvou základních skupinách a poté dle dosaženého pořadí ve skupině vždy s týmem z druhé skupiny se stejným umístěním. Jak se ukázalo, volejbal má v každé národní YMCA jiné postavení. Zatímco u nás si plácáme pro radost, Ukrajina se snaží o jeho programovou podporu a výkony obou polských družstev odkazovaly spíše na nedávno skončené mistrovství světa ve volejbale...

A konečné pořadí turnaje přesně sleduje tuto skutečnost.

1. YMCA Krakow
2. YMCA Polsko (Krakow 2)
3. YMCA Ukrajina 2 (Kyjev)
4. YMCA Ukrajina 1 (Luck)
5. YMCA v Ústí nad Labem
6. Ústředí+ (YMCA v ČR)

Jak tedy napovídají (no spíše nekompromisně zjevují) výsledky, YMCA u nás by měla trochu (no spíše hodně) přidat, protože se plánují další turnaje (v Polsku, na Ukrajině, v Německu a pokusíme se do dění přizvat i Slovensko). Pokud si nechceme předplatit poslední místa navždy, chtělo by to popřemýšlet, jak tento ymkařský sport v našich řadách podpořit.

V každém případě všem zúčastněným děkujeme za hezkou hru a vítězům GRATULUJEME!

J. V. Hynek

FOTO: J. V. HYNEK

Studentský klub Voko slaví

Milí čtenáři Proteinu, Voko je studentský klub při Střední odborné škole sociální – Evangelické akademii v Náchodě. Klub vznikl díky podpoře NROS v rámci programu klub-net (www.klub-net.org). Podmínkou podpory klubu byla spolupráce školy s občanským sdružením, kterým je v tomto případě YMCA DAP.

Klub Voko je jedním z více než 60 klubů v Německu, Polsku a Česku. Přesto mu v tomto „elitním klubu“ patří jeden primát. Je jediným klubem svého druhu ve východních Čechách. Nejbližší kluby programu klub-net jsou kupodivu polské kluby na druhé straně Orlických hor. Nejbližším českým klubem je klub z Chrudimi.

Klub Voko byl slavnostně otevřen 12. 12. 2005, a protože má za sebou 1 rok zajímavého života, rozhodli jsme se Vám jej trochu představit.

Co je to vlastně Klub Voko?

Klub při škole je nezávislý prostor pro volný čas a sebe-realizaci studentů. Zjednodušeně: nízkoprahový klub pro studenty školy a jejich přátele. Učitele nikdo nevyhání, ale nejsou popravdě příliš vítáni. I přes zodpovědnost dospělých

vedoucích, moderátorů a záštitu YMCA DAP je to KLUBOVÁ RADA složená ze studentů a vedení klubu, která rozhoduje o programu a pravidlech fungování klubu!

O co ve Voku jde?

Centrum činnosti klubu spočívá v PRAVIDELNÝCH AKTIVITÁCH, kterými jsou hudební skupina Občas Band (školní kapela), TenSing Náchod a Free Jam (skupinka, která se schází k jamování). Čajovna. Volný filmový klub a filmový klub ve spolupráci s Člověkem v tísní. NEPRAVIDELNÝMI AKTIVITAMI jsou turnaje ve stolním fotbale, víkendovky, semináře.

Je však možno do klubu přijít a jen tak si posedět, popovídat, pustit si muziku či filmeček, udělat čajík či káfičko, něco pojit, zkontrolovat maily, podívat se na vlastní DVD, „hodit nohy nahoru“ v jinak hektické školní budově a jejím životě. Nebo naopak aktivně a tvořivě iniciovat nějakou novou aktivitu.

Kdy a kde?

Klub je otevřen od pondělí do čtvrtka v odpoledních hodinách. Díky vstřícnosti školy může klub využívat nadstandardní množství místností. Při víkendovkách dokonce celou školu!

FOTO: ARCHIV AUTORA

FOTO: ARCHIV AUTORA

Tensingáři, přátelé, kamarádi, mám pro Vás exklusivní rozhovor se šéfem Trutnovského tensingu, který má extra jméno WRONG-SING. Jelikož jsem byla zvědavá, co se v takovém Wrong-singu děje, tak jsem po mejlu vyrazila do Krkonošského podhůří, abych i pro Vás přinesla hrstku zpráv o druhé nejmladší tensingové skupině u nás.

Ahoj, Eliáši, než se začnu vyptávat na zatím nám „záhadný“ tensing, který si říká Wrong-sing Trutnov, chci tě požádat, abys na sebe prozradil něco zajímavého.

Něco zajímavého jo? No tak to teda fakt nevím. Zajímavý je, že měřím 2 metry a sem hrozně hubenej, mam tátu faráře, dědu faráře, pradědu faráře,, ale já se nechystám bejt farář. Snad to padne na někoho jinýho z našeho pokolení (a že nás je věru 6!). Ale jinak těch zajímavějších věcí moc není, spíš ty nezajímavý, ale na to ses nezeptala.

Jak ses dostal do tensingu?

Brácha chodil na evangelku do Náchoda a hrál tam v TS na bicí, no a tak mi řek, abych přijel, že dáme džem. To sem taky udělal a potkal sem tam Radima Žárského (všem dobře známého), kterého sem znal již z evangelických kruhů. Slovo dalo slovo a já sem začal jezdit každou středu do Náchoda na

Prostory klubu jsou oficiálně 3: HLAVNÍ MÍSTNOST klubu s kuchyňkou. Zde jsou k dispozici počítače s připojením na internet, DVD a audio přehrávač, časopisy, stolní hry. Samostatná ČAJOVNA má svoji typickou atmosférou a vůni. V neposlední řadě slouží klubu ZKUŠEBNA s množstvím nástrojů a aparaturou k ozvučení.

Mezinárodní rozměr fungování klubu

Podmínkou dotace z programu klub-net je kromě účasti na inspirujících školeních a seminářích také účast na každoročním MEZINÁRODNÍM PROJEKTU. Mezinárodní projekt, jehož se bude klub Voko v roce 2007 účastnit, nese název „Divoký východ“ a měl by se uskutečnit v polských Bieszczadách. Zde bude Voko a klub Hydrant z Třeboně hostit spřátelený polský klub z nedalekého Klodzka. V hlavách studentů už se teď možná rodí konkrétní plány na filmový seminář, hudební festival a mnohé další akce, které bychom rádi uskutečnili.

Klub-net a YMCA

Období hojnosti programu klub-net brzy skončí. Program klub-net již nebude štědře podporovat nově vznikající kluby při školách, jako tomu bylo dosud. Přesto myšlenka klub-net bude mít pokračování v nově vznikajícím občanském sdružení „klub-net“, které si vytýčilo za cíl podporu a sdružování stávajících klubů při škole. Cílem sdružení bude také podpora při zakládání nových klubů při škole. Pokud by chtěla některá z Ymek aktivně vstoupit do života nějaké střední školy ve vašem okolí, bude vítána a nově vznikající sdružení s ní může sdílet něco z dosavadního know-how.

*Hana Havlová, dospělý moderátor v klubu
Radim Žárský, vedoucí klubu*

TS, pak sem přestal, páč to cestování stálo hrozně peněz a navíc sme měli v Trutnově svůj vlastní TS, ehm pardon WS. Teď ale jezdím shodou okolností do Náchoda zase, ale to je na dlouho.

Koho napadlo založit v Trutnově aktivitu tensing? Kdy to bylo?

Já na to myslel už dlouho, ale přišlo mi to nereálný, protože naše mládež byla hrozně líná cokoliv dělat a nahnat lidi z venku by bylo dost náročný a to já nerad. Na vánoční mládeži v roce 2005 to někdo řek, že bysme mohli (nevím kdo, ale ja to nebyl) každé pátek před mládeží. Měli sme tam ještě Katku Cejnarovou a ta byla v TS Tis & Želiv, tak to taky dost pomohlo. Ze začátku nebyl dokonce nikdo vedoucí a byl to takovej chaos, že sem dycky na ně začal rvát a ňák z toho vyplynulo, že bych to mohl bejt asi já.

Pro tensingáře a jistě i další zvědavce je záhadou proč jste si pro vaši trutnovskou skupinu zvolili název Wrong-sing. Je v tom nějaké tajemství??

ANO, JE! A to tajemství odhalí jen ten, kdo bude na náš koncert.

Kdy a kde se scházíte a kolik vás v současné době ve Wrong-singu je?

No scházíme se každé pátek od 17.00 do 19.00 v Trutnově na evangelický fáře a abych řek pravdu, moc nás tedka není, asi tak 12 a na zkouškách se sejdem všichni málokdy. Musíme někde schrstit nový lidi. Návíc se bubeník tedka ňák porouchal, takže nemůže hrát. Ale ňák bylo, ňák bude, já se toho nebojím, kterej TS nebo WS nebyl nikdy v krizi? Možná Praze se to nikdy nestalo, jo a taky asi ještě Krnov a možná i Ostravy, ale my to zvládnem.

Chystáte se v tensingáři na nějakou společnou akci, kde a kdy vás budeme moci potkat??

No letos už na ten festák fakt musíme ject, ale jinak určitě pojedem na Gospel Night do Prahy a pěkně to tam rozjedem. Ale jestli nás chcete vidět v plný parádě, tak to musíte přijet do Trutnova na MECHECHE, to je taková akce na konec školního rocku.

Poslední otázka na tebe, Eliáši, co bys chtěl svým tensingovým kamarádům z Čech i ze Slovenska vzkázat?

Jejdamane, tak to teda fakt nevím. Ale třeba: Čtete Bibli tam to všechno je!

*Děkuji za rozhovor ☺
Kóča*

Není zač ☺ Eliáš Molnár, evangelík, wrongsingář, tensingář a student!

Na www.wrongsing.wz.cz najdete více.

VocKap pokřtil svoje první CD!

Po neuvěřitelně dlouhém napínání fanoušků pokřtila vokální kapela VocKap svůj CD debut s názvem In Black. Je na něm 17 písniček (no možná by bylo přesněji napsat 16,5 – ověřte si sami). VocKap zpívá a capella (tedy bez hudby) a v repertoáru má především tradiční spirituály, ale vždy v osobitých úpravách. Každý koncert VocKap je navíc velmi zábavný, protože jejich vystoupení je vždy prošípováno řadou vtipných momentů, prvků, hlášek, legráček a podobně. To ale není dobré prozrazovat konkrétně, na to se běžte sami podívat naživo.

Fanoušci se tedy velmi těšili na křest debutového CD, neboť tušili obzvláště vypečenou kulišárnu. Ten proběhl 16. 12. 2006 v Praze a pánové nejen že nezklamali, ale jsem přesvědčen, že překonali očekávání všech přítomných. Dobře nasvícená scéna přivítala pět zpěváků v černém (viz název alba, vtipné by možná bylo, kdyby se na pódiu objevili v bílém, no ale...). Důležitější je u koncertu přece jen zvuk, který stejně jako na albu byl více nahalovaný, než by mi bylo milé, nicméně přesto velmi dobrý. Pánové předvedli skvělý výkon a dokonce i členy fanklubu překvapili některými novými prvky ve svých aranžích i vtipcích. Základem u a capella souboru je však kvalita hlasů a tady bych si dovolil laicky tvrdit, že velmi tvrdě šlapali na paty hlavním hostům večera, jímž byl známý soubor české scény – Dobrý večer quintet. Jeho šéf Edward Tomas se stal také kmotrem tohoto CD skupiny VocKap.

Nepředbíhejme však. Dobrý večer quintet zazpíval několik písní – takový průřez svou právě dvacetiletou tvorbou a řekl bych, že rozdíl s VocKapem byl především v profesionálním nástupu jednotlivých hlasů, ale na druhou stranu byla ona profesionalita možná určitou přítěží, neboť evokovala spíše rutinu. Právě živost VocKap je jeho silnou zbraní. Nešlo však o žádnou pěveckou soutěž, a tak dost mých subjektivních hodnocení.

Po vystoupení DVQ došlo k již naznačenému křtu. Ten pojali vockapové vskutku originálně. Nejenže upustili jako abstinenti od klasického šampaňského a zvolili vodu – opravdu H₂O, ale obstarali si přímo vodu dešťovou. A aby to nebylo málo, přinesli ji v klasické zahradní konvi. To však stále není všechno. Na pódium společně přinesli na ramenu asi třímetrový VocKap, pardon vopak, čili okap (pro Moraváky, kterých je v kapele většina, „rýnu“, no dva z nich jsou Hanáci, takže raději „reno“). A již správně tušíte, kapela držela

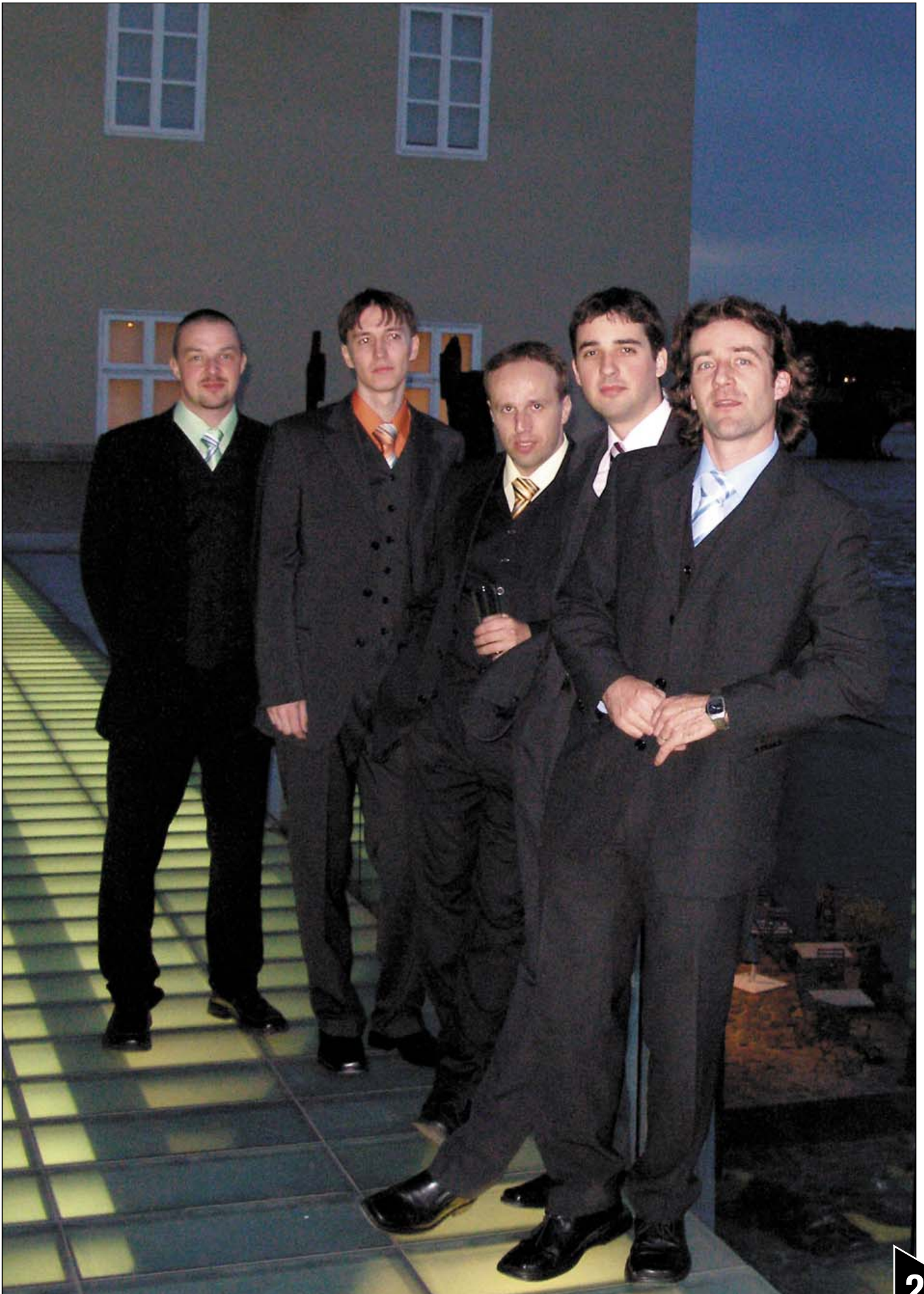

FOTO: JAN SLAVIČEK

okap, Edward Thomas držel CD pod ním a z konve se řinula voda do okapu a z něj na CD a končila v připraveném lavoru. K prasknutí narvaný velký sál se za břicho opadl a vockapové opět potvrdili,

že patří na naší a capellové scéně nejen ke špicce z pohledu kvality zpěvu, ale že jsou zkrátka nejlepší (proč bych si to nemohl dovolit bezostyšně napsat) ve vymýšlení a realizaci legráček na svých vystoupeních.

Co dodat? Závěrečná část patřila opět písním z jejich nového alba a aplaus byl neutuchající. Donutil VocKap k vyčerpání všech přídavek a pak už nastal rautík a především autogramiáda, která nebrala konce. Je skvělé, že se VocKap dopracoval k CD (mimořádně také parádně graficky vyladěnému a také papírové provedení mu dává méně obvyklý rozměr, neboť nyní můžete slyšet VocKap konečně i na několika rádiích, už je mohou konečně hrát. CD lze zakoupit nejlépe na některém

AKCE

z koncertů skupiny Vockap (cena u kapely je 250 Kč) nebo ho objednat prostřednictvím e-mailové adresy vockap@vockap.cz či vzkazníku na www.vockap.cz (připočítává se poštovné a balné). Z každého zakoupeného CD je věnována částka 20 Kč na projekty humanitární organizace ADRA ČR v Africe, konkrétně projekt Rekonstrukce zdravotnického zařízení v Itibu. Více na www.kena.websnadno.cz a www.adra.cz.

Mnoho zdaru, pánové, neusněte na vavřínech a hurá na další – těším se na další křtiny!

J. V. Hynek
foto na straně 27 Lucie Bartošová

Ohlasy na CD a křest z webu vockap.cz

Niki E.
ahojda kluci ja sem se do toho CD tak zaposlouchala že jsem vás zapoměla pochválit 😊 jste fakt dobří. už se nemůžu dočkat vašeho dalšího koncertu 😊.

Míra K. – Jaroměř ;-)
Ahoj kluci. Od soboty večer mám to vaše nové cd, je to fak dobrý, povedlo se vám to!!! Ať se daří do dalších let 😊. Zdravím Dana, Standu, Patrika, Lukáše i Reného 😊.

Petr
Musím se přidat k ostatním! Kluci dobrá práce! Velké díky ale také patří AWR studiu – nejen za vynikající zvuk na CD ale taky za skvělé nasvícení koncertu. Bez toho by to byl poloviční zážitek.

FOTO: ANET HYNKOVÁ

Zdeňka Horáčková 🇸🇰
Vaše CD mne nadchlo, slyšela jsem ho úplně náhodou a moc si přeju mít ho doma – proto ho u Vás objednávám dobírkou.

GAo
ahojky kluci...!!! chci Vás ještě jednou mooooooc pochválit...!!! nejen super cédo, ale jeho včerejší křtiny – mmmmm... 🇸🇰 nemám slov...!!!! 😊

Verunka
Ahojik kluci, dostala jsem vase cd jako darek Vanocum, vim Vanoce uz jsou dale za nami, ale ja vas stale posloucham, jste fajn 😊

Ivet
Ahoj kluci, tak ten koncert vážně neměl chybu a zaráželo mě i jaký si umíte udržet v sále respekt 😊 Taky musím pochválit čistotu vašich hlasů, protože bez hudby je mnohem náročnější zpívat. Byl to pro mě opravdu super zážitek.

FOTO: ANET HYNKOVÁ

Hledáme české ymkaře pro organizaci festivalu YMCA Europe 2008 v Praze

Pro velký evropský festival YMCA Europe 2008, který se uskuteční od 3. do 9. srpna 2008 v Praze, hledáme schopné ymkaře pro organizaci v následujících oblastech:

- Koordinace českých dobrovolníků na festivale
- Pomoc s celkovou organizací českého zastoupení na festivale
- Koordinace činnosti skupiny českých ymkařů na jedné části festivalu
- Tzv. Global Village a Expo, kde se budou odehrávat následující činnosti: Infodesk, stánky národních Ymek, místo komunikace (internet, telefony, festivalové noviny...), místo umění (výstavy, bodypainting apod.) a mnoho dalšího.

Podmínkou jsou organizační schopnosti (schopnost vést týmy českých dobrovolníků), schopnost komunikovat v angličtině a pracovat v týmu

s dalšími organizátory z Evropy, předchozí zkušenosti s činností v YMCA.

Nabízíme obrovskou a nedocenitelnou zkušenost při práci na akci takového rozměru.

Bližší informace u Kristiny Otríšalové: ymca@ymca.cz, 224 872 044.

Kristina Otríšalová

Školení hlavních vedoucích táborů 11.–13. května 2007

Masarykův tábor YMCA na Sázavě u Soběšína
Účastnický poplatek: 1 100 Kč

Poplatek účastníků zahrnuje ubytování, stravu, lektory a studijní a metodické materiály. Přihlášku na ŠVHT YMCA a podrobné informace najdete na www.tabory.ymca.cz.

Školení hlavních vedoucích táborů je třídní školení s délkou 25 vyučovacích hodin. Školení je zakončeno závěrečným testem. Absolventi získají po úspěšném vypracování testu „Osvědčení hlavního vedoucího dětských táborů“. Kvalifikace absolventů bude odpovídat požadavkům MŠMT ČR.

Podle rozhodnutí Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy ČR je povinen hlavní vedoucí každého tábora, který je podporován dotací MŠMT ČR, absolvovat „Školení hlavních vedoucích táborů“ u některé z organizací oprávněných toto školení poskytovat. YMCA v ČR zmíněný požadavek MŠMT ČR rozšiřuje na všechny tábory YMCA bez ohledu na to, zda jsou podporovány dotací MŠMT ČR či nikoliv. YMCA v ČR má akreditaci MŠMT na ŠVHT již od roku 2002.

J. V. Hynek

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
 2. To, co pro vás připraví ostatní...
- Tématem příštího Proteinu bude:

YMCA a profesionalita

Potřebuje YMCA profesionály? Ve všech významech, které vás napadnou. A má být dobrovolník ve své práci profesionál? Máte-li k tomu co říci, neváhejte napsat svůj názor.

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí.

Uzávěrka je 20. 3. 2006!

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz

Velikonoční sbírka
Pomáhat může každý
17. a 18. dubna 2007

Děkujeme vám, že naši práci podpoříte nejen při této sbírce, ale také v průběhu celého roku zasláním SMS zprávy ve tvaru:

DMS ADRA na číslo 87777
(cena DMS je 30,- Kč a ADRA obdrží 27,- Kč)

Na jakém účtu se finanční prostředky shromažďují?
č. ú. : 211211211/0300 (v. s. : 211)

**Již 15 let také díky vám pomáhá ADRA Česká republika
doma i v zahraničí!**

SEZNAM.CZ

Humanitární organizace ADRA
Klíkatá 1238/90c, 158 00 Praha 5-Jinonice
www.adra.cz

